

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۶۹۰۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب سبیل الوداع لتحصیل الفقه

مؤلف عیادت الدین صدر المطلب ابن محمد

مترجم

شماره قفسه ۱۰۹۰۹۰۱

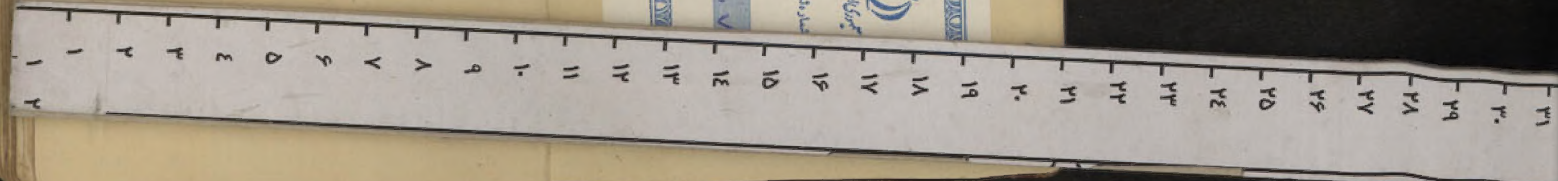

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۰۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 کتاب: سبیل الرواء لتحصیل النفا
 مؤلف: عبدالحق بن عبدالمطلب بن کدر
 مترجم:
 شماره قفسه: ۶۰۹۰۱
 شماره ثبت کتاب: ۲۰۸۰۷

الحق و المستحق
 و مولای و معتمد

۱۶۹۰۶
 ۲۰۸۰۷۱

الذین محمد عبد المطلب غیا و ذاقه عن زبניהما که این
 صالحا الما حیث موسوم بشیبه سبیل الدعاء و لتحصیل النفا
 که این در آن به مقدار و از این فیما و امکانه متعلقه
 انتخاب نموده و در رشتن تالیف کثیده و محله و فای
 بر جمع این نسخ این بود که روزی و حین مطالعه بعضی از
 کتب عینه احادیث بنظر قاصدا این حصی رسیدن بپایان
 متقیان و حسن موسسان علی بن ابیطالب علیه السلام رسیدند
 که بعضی بر خلفا بعد از ائمه هدیه علیهم السلام بجا آمدند فرمود
 که علما هرگاه بصلاح نایسند پس سوال نموده که بدین
 خلق بجا نایسند بعد از ابی بکر فرمود که فرعون و فرعون
 کانی که غضب عظیم ما کنند و علمای که فساد بجا
 و فساد ایشان است که اباطیل و اظا هر سازند و حق
 پیوستند و در باره ایشان حق بجا و تقاضا فرموده است
 و لکن بلغهم الله و لیضمر الله عنون الا الذین یابوا
 و اصلحو و یبنوا و لکن اوفی علیهم و انما التوا بالاجر

بیا
 ۲۱
 ۲
 ۱۴
 ۴۵

و چون پیش از سفادت اینطا لعد رساله بین العوام مشق
 و طالع نامه و دیوانه نامه را دیده که کلمات یلالت چند در او
 حبش قمت برافشا و ان کلمات و همیشه خواطر این مقصود
 مایل این بود که شاید نوعی عوفه که طبایع عوام از آن فایده
 نامه مخوف شده رجوع بان نمایند تا اسم و درسم ان
 مندرس و منظم کرده اما چون مؤلف به عاقبت از رساله
 اتحاد به چند به هم بافته و لجه عوام فریبی و جبر رفع از
 اش و نان خود نموده و در نظر عوام کلام نام حلوه و ادب
 چنان شیرینی و دل خوشی بدست پیچید ان جا که که سببی
 بلیغ طبع ایشان از ان مخوف نمی توانست عوفه و ایشان را
 راسخ الحقیقه در ان کرده اینده که از لوج ضعیف ایشان
 بکمال بنده لشد انرا جلب نتوانست که از اتفاقا قات
 عبور مرد و این عیب بدیشان یکی از معاصیر این افشا
 در چینی که یکی از عوام عجب دعا استشفاء و مرصق نزد
 و عاقبت آمده چون او را گرفتار آمد خود و بدو جو

بدیوانه

بدیوانه نامه عوفه و از او ماکیان ساهی خواست که ان
 خون او عوفی می نویسد ان بچاره حسب الفرض نموده ماکیان
 معقید نزد ان نامقید آورده قدری از ان جواب نگرفت
 خواست از ان عوفی بنویسد و از بعضی بدختر او مانع
 نموده از ان شغل باز داشت و ان هم لابد مانع گشته
 عجب انکه مبار اخلاق گفته از او ظاهر کرده و ماکیان
 حائل را عجب عوفه موجود حوام کند عیاط حشر رسید که انبار
 زمان کوشش و تحصیل اب و نان زاده بر تکمیل ایمان
 میکنند و سلطان بنز ایشانرا بیشتر کول میزند و الا م
 و اصقام اگر از ان هم چنانکه بد و وضع میشود بدختر
 وضع می توان نموده و عوام الناس پیش مطایفه که کشتن
 بگردار مواضع نیست بر میگردند لازم داشت که فسخه
 جامعه در این باب از دعوات واد و بهر چه منفعت عجب
 هر علمی و دوری که از ان عطف اهری و علماء داشتند
 رسیده در رشترا نظام دهد شاید عوام بلکه

ستم برستان مردم و نوب باین رجوع نموده منفذ کرده
 و فتح عقیقه از آن مختصای کاظمیه جعل اید و این نسخه را
 بموجب ثبت باب و مقدمه و قائمه که هر یک بر وصول
 چند شملت کرده اند مقدمه و مدنا و ای جمع علل
 و امراض و در چند ضلست **باب اول** در دفع علل مشهوره
 مسکونه و دران چند ضلست **باب دوم** در دفع سرفه
 و بیانات و دران چند ضلست **باب سیم** در دفع اختتام
 و دران چند ضلست **باب چهارم** در دفع دردهای اعضا
 و دران چند ضلست **باب پنجم** در دفع ترسها و دران چند
 ضلست **باب ششم** در دفع هوس و مخوم با وصول آن
باب هفتم در دفع سرزد هوس و وصول آن **باب هشتم** در دفع
 امراض اطفال و زنان و دران چند ضلست **خاتمه** در
 ذکر بعضی از تجربیات حکما **صلوات** در مقدمه و در بیان
 ادعیه و تقوید و دفع علل و مرض و حدیث صحیح از
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که چون بر بیمار رو

افترینه

هفت مرتبه بگو **اَعِزُّكَ يَا وَلِيَّ الْعَظِيمِ وَبِالْعَظِيمِ الْكَرِيمِ**
مِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ تَخَارُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَارٍ وَدَعْدٍ
حَسِّنْ مَقُولَكَ که بعضی از فرزندان صادق علیه السلام
 حضرت مدینه فرمودند که امید عار و اخوان **اللَّهُمَّ ارْحَمْ**
بَيْنَكَ و **وَأَوْفِي بَدَنِكَ** و **وَأَمَّا فِي مَنْ بَدَنِكَ**
قَاتِلِي عَذَابَكَ و **وَأَنْتَ عَذَابُكَ** **اِهِنَا** از حضرت رسول
 منقول که فرمود چون بر بیمار رو هفت بار بگو **اَسْأَلُ**
اللَّهَ الْعَظِيمَ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يُشْفِيكَ وَ
يُعَافِيكَ اگر اهلش نرسیده شفا یابد **اِهِنَا** و از حضرت
 امام رضا مرویست که جمیع مرضی خوب است که خواند
يَا مَنْزِلَ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ
وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ وَرَبَّ الْوَحْيِ
 که امید عار و بیماری را بخواند هرگاه بکمر بند اثر آن ظاهر
 نگردد نماید شفا یابد **اللَّهُمَّ ارْحَمْ قَلْبَكَ فِي كِتَابِكَ**
الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الرَّسُولِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ مَضِيبَةٍ

فِيهَا كَسِبَتْ اَبْدَانَهُمْ وَتَعَفُّوْنَ عَنْ كَثِيرٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَذَا مَرَضًا مِنْ اَكْثَرِ الَّذِي تَقَعُوْ
 عَنْهُ وَتُبِّعْ مِنْهُ اسْكُنْ اَيُّهَا الرَّحِيْمُ اَوْجِلْ السَّاعَةَ
 مِنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ سَكُنْكَ وَوَحْلَتِكَ بِاللَّحَقِ
 سَكُنْ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ التَّوْحِيدُ الْعَلِيْمُ
اَيُّهَا اَوْصِيَا اَهْلَ الْاِيْمَانِ مِنْ مَنُفَوْلِكَ كَمَا مَرَّ اِلَى
 نَابِئِكَ اَنْتُمْ اَعْوَانُ دَفْعِ سُوءِ اَعْوَانِ بَعْضِهِمْ وَطَرْدِ
 عَلَى الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا اَعْبُدْ فَنَسِيَّ حَيَاتِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَأَعْبُدْ فَنَسِيَّ مِمَّنْ لَا يَصْرُفُ عَنْهُمْ شَيْءٌ مِنْ
 دَائِهِمْ اَعْبُدْ فَنَسِيَّ الَّذِي اسْمُهُ بَرَكَةٌ وَسِعَاءُ **اَيُّهَا**
 كَفَعِي عَنِّي شَهِيْدَ عِلْمِي مَا فَنَسِيْتُ كَمَا دَسْتُ وَمَنْ مَعِي يَا
 هَفْءُ مِنْهُ سُوْدُ مَعْدٍ وَجَدَ اَزَانَ اَسْدِ اَعْوَانِهِ وَاسْ
 نَدَ هَذَا مَا وَجَدَ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اَدِلْ هَذَا الْعَلِيلَ
 النَّارَ وَاعِزَّهُ إِلَى الصَّغِيْرَةِ وَالشَّعَاءِ وَامْنَهُ حَيَاتِي
 الْوَقَائِدِ وَرَدِّهِ إِلَى الْحَيَاتِ الْخَافِيَةِ وَاجْعَلْ مَا اَنَا فِي

دفع

مَرَضِي هَذَا مَا دَعَا لِي بِهَوْنٍ وَكَفَارَةٍ لِسَيِّئَاتِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ **اَيُّهَا** اَوْصِيَا اَهْلَ الْاِيْمَانِ مِنْ مَنُفَوْلِكَ كَمَا
 مَرَّ اِلَى اَوْصِيَا اَهْلَ الْاِيْمَانِ مِنْ مَنُفَوْلِكَ كَمَا مَرَّ اِلَى
 مَسْفُوْرِيْنِ مِنْ مَنُفَوْلِكَ وَدَعَا اِلَى هَذَا وَهَذَا وَهَذَا
 وَسَدِّ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ وَسَدِّ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ وَسَدِّ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ
 النَّامَاتِ كَقَدْرٍ دَعَا اِلَى اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ **اَيُّهَا** اَوْصِيَا اَهْلَ
 وَهَذَا مِنْ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ دَفْعِ مَنُفَوْلِكَ مِنْ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ
 اَقْسَمْتُ بِكَ اَيُّهَا الْعَلِيْمُ بِغَيْرَةِ عَزِّ اَللّٰهِ وَتَعْظِيْمِهِ
 اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ
 اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ
 حَوْلَ لَوْ اَقُوْلُ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ
 هَفْءُ مَا وَجَدَ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ
 بَكْوَيْ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ دَفْعِ مَنُفَوْلِكَ مِنْ اَبْوَابِ الْاِيْمَانِ
 كَفْنِ يَا اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ
 وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ
 بَرَكَتِكَ يَا اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ وَتَعْظِيْمِهِ اَللّٰهُمَّ

الفِئَالُ وَكَانَ اللهُ قَوْماً عَسَبِيّاً **ايضا** حَزْ قُلُوبِهِمْ
 سَهْ قُلُوبُ بَرٍّ مَعْ خَوَانِدُ سَعَا بَابُ عِدَا زَلَمِلِهِ لِيَمِ اللهُ
 الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ سَعَدَ اللهُ اللهُ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ
 الْمَلَكُ الْمَلَكُ وَالْوَالِدُ الْعَلِيمُ فَاتِمَا بِالْفَيْطِ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الَّذِي عِنْدَ اللهِ الْإِسْلَامُ نَفْعٌ وَ
 حِكْمَةٌ وَسُلْطَانٌ وَهَيْبَةٌ وَتَجَرُّ وَحَوْلٌ وَفَوْزٌ وَ
 بَرَهَانٌ وَفُزَّةٌ وَتَقْوَمُ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ الْخَالِقُ
 صِفَةُ اللهِ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ نَفْعٌ عَجَبِي اللهُ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ
 اِنْ هَبَّ جَلِيلُ اللهِ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ
 اِنَّهُ اِنَّهُ عَلَيْهِ رُوحُ اللهِ وَكَلِمَةُ اللهِ اِنَّهُ
 مُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللهِ وَرَسُولُهُ لَئِي اللهُ الْخَالِقُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 اللهُ اسْكُنْ اَقْبَا الْمَرْغُ بِاِزْنِ اللهِ الَّذِي سَكَنَ كَمَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **ايضا**
 اِذَا مَرَّ فَعَلَّ سَلَمَهُ كَهَرَكِهِ رَامُضِي بَابُ اسْتِعَا جَوَانِدُ
 بِاِيَاخُودَ طَارِدُ بَابُ نَزَبِ اَمَامِ حَبِيبِ نَفْسُهُ بَابُ نَبِيٍّ عَجَبِيٍّ

وَلَا اَنْ

وَلَا اَنْ قُرْآنُ نَسَبِهِ بِهَلْجَالِ اَوْ قَطْعَتْ بِهَلْجَالِ
 اَوْ كَلِمَةٍ بِهَلْجَالِ بَلْ هَلْجَالِ اَمْرٍ جَمْعًا وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللهَ بَالِغُ اَمْرِهِ فَذُحْبَلُ اللهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
 فَذُرَّ اَنَّ فَذُحْبَلُ حَافِظًا وَهُوَ اَنْ تَمَّ اِنْ اَحْمَدُ بْنُ قُسَيْبٍ
 اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتَنْزِيلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ
 سَفِيَاءٌ وَرَحْمَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ **ايضا** اِنْ هَبَّ اَمَامُ عَمِلَ بَابُ وَابُ كَرِهَهُ اَنْ
 كَهَرْتَاهُ دَرَجَةُ مَعْ بَابُ سَوْدُ مَبَارَكَةٍ اَنْفَامُ جَوَانِ
 رَضِ سَوْدُ **ايضا** دَرَجَةُ اَوْ عَجَبُهُ هَلْ زَادِي كَهَرْتَاهُ
 نَابُ سَدُ دَرَجَتِ مَعْ اِنْ هَبَّ اَمَامُ عَمِلَ بَابُ وَابُ كَرِهَهُ اَنْ
 دَرَجَةُ نَابُ سَدُ دَرَجَتِ مَعْ اِنْ هَبَّ اَمَامُ عَمِلَ بَابُ وَابُ كَرِهَهُ اَنْ
 اللهُ رَقِي حَقًّا اَمْرًا بِهَلْجَالِ اَمْرًا لَئِي اللهُ الْخَالِقُ
 لِكُلِّ عَجَبِيٍّ فَفَرَحْنَا عَجَبِيٍّ بَابُ وَابُ كَرِهَهُ اَنْ
 دَرَجَةُ نَابُ سَدُ دَرَجَتِ مَعْ اِنْ هَبَّ اَمَامُ عَمِلَ بَابُ وَابُ كَرِهَهُ اَنْ
 وَهَبْتُ بَابُ جَوَانِ اَعُوذُ بِعِزِّ اللهِ وَآخُوهُ بَعْدِي

الله وَاَعُوْذُ بِجَمِيعِ اللهِ وَاَعُوْذُ بِرَسُولِ اللهِ وَاَعُوْذُ بِاَمَّتِهِ
 مِنْ شَرِّهَا اَمَّا نَ وَاحِدٌ عَلَيَّ بِقِيَّتِي **ايضا** در مورد که
 دست بر موضع در کذا ره و هفت نوبت نایب نوبت
 بخواند اَمَّا الرَّجْعُ اسْكُنْ بِمَكْنَدِ اللهِ وَاَعُوْذُ بِرَسُولِ اللهِ
 وَاَعُوْذُ بِجَمِيعِ اللهِ وَاَعُوْذُ بِاَمَّتِهِ وَاَعُوْذُ بِاَمَّتِهِ
 الْاِيْمَانُ بِمَا اَتَاهُ اللهُ مِنْ عَزِيْزَةٍ وَمَلِكِيَّةٍ تَقْوَمُ
 الرَّجْعِيَّةُ وَالْاَزَلُ **ايضا** در کتاب دوم آورده که
 در وی دامن نایب بر قدح ای چهل نوبت سوره
 حمد بخواند و آن اب بحرین بخواند و هر چهل نوبت
 کند بر کند بر مسجود دهد **ايضا** اینها مکتب و غرض
 نوشته و باب شوی و در بعضی بخور و بعد از حمد بسم الله
 المبارک العظمی بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا
 بِالْحُسْبِهَا الْعَالِیُّ بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا
 بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا
 الدالطاهرین بر غفران نوشته بر این نایب است

ال

اللَّهُ لَا تَقْلُبْنَا بَعْضُكَ وَلَا تَقْلُبْنَا بَعْضُكَ
 عَافِيَا مَبْلُوكِ ذَلِكَ اللَّهُ لَا تَقْلُبْنَا بَعْضُكَ
 وَلَا تَقْلُبْنَا عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا كَهْت عَنَّا اَلَيْسَ
 الْقَالَمَيْنِ عَنَّا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا بِالْحُسْبِهَا
 بِشَرِّ اُمُورِنَا بِرَحْمَتِكَ لَا اَنْتُمْ الرَّاحِمَيْنِ بِرَحْمَتِكَ
 و در مکتوب این باره حروف را خواص بسیار ذکر
 کرده است اب ت ث ط ظ ف ك ل لای و
 بعضی اف ت که اگر در عضو در وی پیدا شود مثل
 رمد و صلع و در و سینه و شکم با بد حرف اول از
 اسم عربی آن عضو را بگوید و در میان این حروف فایده
 کانه درج کند مثلا در و شکم حرف عربی اول از اسم
 عربی او عربین است و در سر حرف اول از اسم عربی
 آن را سر است زیرا که سر را اس گویند و با این طریقی
 تو کتب کند ا ب ع ف ح ط طع ف ع ل ع ل ع ل ع
 ل ع ی ع ا ع ب ع ث ع طع ف ع ک ع ل ع ل ع ب ع ا ب ع

نضع طمطع نفع علاج عجم بعد از آن صاحب درد
از فقه را با خود دارد و اگر آن بیفتد حروف در
که عبارت از بابا باشد در همین ترکیب کند و اگر
نفع نکرد حرف هم که موزن باشد از همین ترکیب کند
در و البته زایل شود و در سایر و در ها همین
نقار کند و هرگاه در محبت بخواند عمل کند اسم ط
و مطلوب را همین وضع ترکیب کند و ساعت خوبی
خود نگاه دارد و یاد نکند یا کبر محفوظ کند و
در سخن اسم او را ترکیب کند و ساعت سخن و در مکان
تاریک یا جریگانه و فی نما بد نامعقود حاصل شود و
خدا **اضرب** در میان او علل و مرض برین اما همین
و با برینان این دعا را برین بخواند و کمتر از خودی
خود و بعد از جمله اللهم بحق هذه التماسات
الظاهرة المظفرة و بحق الملك الذي هو ما فيها
و الملكة المؤمنة عليها و بحق الوحي الذي

اجل

اجعل في هذه التماسات في رزقا واسعا وعلما نافعا
و شفاء من كل داء و اما تأمین کل خوف و حزن
و اما تأمین کل داء ظالم و حفظا من كل سوء و حزن
یا ارحم الراحمین **ایضا** مجید و سم و رزق و شفاء
خواج نیز نافست و رحمت مضربا و حضرت صادق
مرویت که موز که هر که مرتب را بقصد شفا بخورد
چنانست که کوفت ماحوزد و در وقت بخورد و مجید
شفای بگوید بسم الله و یا الله اللهم رب هذه التماسات
الظاهرة المظفرة و رب المؤید الذي انزل فيه
و رب العبد الذي سكن فيها و رب الملكة
المؤمنين بها اجعله في شفاء من كل داء و شفاء
کذا و کذا و ان ناخوشی ذکر کند پس مرتب را بعد
خود می نما و نماید و قدر اب مایه ان بخورد
بگوید اللهم اجعل رزقا واسعا وعلما نافعا و شفاء
من كل داء و شفاء و چون چنین کنی مرضی معشود

ایضا در روایت دیگر فرمود که در وقت خوردن
 برکت اسید عالجواند **بسم الله و بالله اللهم اجعل**
زرقا واسیحا یعلما نافعاً سقاء من کل ذی اناک
علی کل شیء قدیر اللهم رب هذه التربة المبارکة
و ربنا الوفی الذی وارثه صل علی محمد و آله و اهل
هذه الطین سقاء من کل آفة و انا ثامن کل حق
ایضا است که برکت را با بدوی و خفسان و عمل
 و آب با بان بچون ساخته و برضها مداوا کند **ایضا**
 است که هفت حب از ترب هر یک بقدر عدس با
 هفت دان سیاه دان و هفت قطره عسل را در آب باد
 روغن کنند و سوره حمد و معوذتین و آیت الکرسی
 و اول سوره حمد بد تا بیج الامور وایه و اتر لنا اخر
 ختم خواند و استعمال نماید در دفع سوء استفساد و
 مایهینان هر یک از فسخ و آیت الکرسی و اخلص معوذتین
 هفتاد بار بخواند بشرط آنکه آن ایات را از زمین ترسیده

ایضا

در روایت دیگر نکیر و منکیر و صلوة نیز بها فدی
 و هفت روز متوالی حج و تمام بخورد از هر روی که در
 بدن باشد این سوره و بجهت طلب فرزند مؤثر است و
 چشم و در سر را صبا رنفع دارد و بچ دندان را محکم
 کند و هین را خوشبو سازد و بادها و بایج و کلمه و
 پشت و کرم معده و ابله و افتادن از زبان مردم بلکه
 همه ناخوشی را ناهفت **صلها** در مداوای علل و ضا
 سبب و قیافه کردن و احادیث بطریق این بسیار است
 و معتقد دان بنهار چنانست که اسید عا را اول بخواند
 و بعد از آن موازی یکدیگر و شری که هر دو آنک بهشت
 از طلا صدق کند و به پنج نفر یا بیشتر از صحفین
 و این را با او ندهد مگر آنکه مریض باشد یا بشود این
 صورت بعلوی نیز می توان داد و عا این حد از
 صلبه اللهم فی استک با سملک الذی و اذ کف
 یو سجدت که المذکک و سجدت و یا سملک الذی

هو القدوس القديم واليسم المخرق الكون باليسم
 الذي ثبت به نفسك واليسم الذي هو مكتوب
 على سراج القوس واليسم الذي هو مكتوب على
 سراج السماء واليسم الذي هو مكتوب على سراج
 الجلال واليسم الاكبر واليسم الاكبر واليسم الاكبر
 الخيط مكتوب السموات والارض واليسم الذي
 مكتوب في الخضر على الماء فلم ينك قدماه واليسم
 الذي كتبت به الصخر عن اقوف واليسم الذي
 كتبت به ان كراة بجي ان كتبتني من ربي الذي
 انا فيه اما لم ير من يكتبكم وصدقت معترا زاده
 ربي روايت كره ما رستم وصدقت فثبتت
 خبر حضرت ماء في رسيد من فوشت كدك صاع كنتم
 وصدقت عوايب وكنتم زامر وسينه حوز ويز وكني
 اللهم اني اسئلك باسمك الذي اذا سئلك به المصطفى
 كتبت ما بين من حجر ومكتك كد ما في الموضع وتصلته

خبر

حليفك على حليفك ان يفتك على محمد وال محمد
 وعلى اهل بيته ان يفتك من علي بن ابي طالب
 بنين وكنتم راجع كن وما ز ابدما واجوان وكنتم
 حيا وصدت كن وصدقت ما عفت من كره وما ز ابدما
 عوان داود كفت صبين كرم سفا ما فتم ايضا كفت
 زباني بكر كفت به سفت قرباني وسه نوب انك
 عوان اللهم ان هذه الشاة لك ومنه فتشلي و
 كريك وسلك الي وانا اذنها لعبدك فلا من
 اللهم ان هذا قدان كثر يلحيه ودمه يدبره الله
 تقبل مني ما تقبلت من صلاتي ابنه من صلاتي
 لو كره اسمك بجزء محمد رسول الله هذا
 قدان تقبله مني بعد ازان الله اكبر يكون ستر
 وبعد ازان سمير الله الرحمن الرحيم كويده وفتح كند
 وفتح كد سفت واسنه ناسد وعون او در كوي
 كرم ما نكدا رند وكوش او راجعاه وصدت ما نكند

و در میان بویست بختان کند و هر بار چه به نیت خیری
 بیرون آوند و با او دهند و بویست و دست و پای او
 بیک خنجر دهند و کلاه بیکی و آنچه در شکم کوفته اند
 بیکی دهند تا مشیت و دست شود **اینها** و از حضرت امام
 موسی کاظم نقل شده که روزی در وقتیکه عمری کردند که
 شخصی باده بفراغ خیال میبارشیدند که گفتی بدید
 که هیچ چیز بهتر از صدقه نیست اما تصور آنکه در شل
 حضرت موسی کاظم باشد بجز بر سر سینه و آن بانی
 که بگوید اللهم بحق و لیتک مومنی این جعفر کاظم
 از سنگینی حق بجمع جوارحی ما خنجر منها و ما بطن
 الجوارح با کرمیم و صلی الله علیه و آله و آله اجمعین
اینها کردن عجب طفل بدو طریقت اولی آنکه مادر
 دو رکعت نماز کند در سجده بگوید اللهم انک
 و هبتنیه و لم یکن شیا فنی فی هیده عیدة
 وادی کوبد چنین کردم طفل تحت بانی این عید

در روایت

و در روایت دیگری آورده که سبک حضرت صادق علیه السلام
 مویض فرمود که غسل کن و پیام منانه و دو رکعت نماز
 بکن و بعد از نماز بگو اللهم انک و هبتنیه
 که بکن سبنا اللهم استوفیک مبدنا فاعیننا
صلی الله علیه و آله در او عید و در مفاصل مویض و در وقت
 عید حضرت امام محمد باقر شکانیکو از در معانی
 فرمود که اینها جوانان اللهم انک استلک بائینک
 و برکاتک و عوفه بکتبک الطیب الذاری المکین
 عنک صلی الله علیه و آله و آله و بحق انتبه فاطمة
 المبارک کن و بحق و عید امیر المؤمنین و بحق سید
 شباب اهل الجنة الا اذ هبت عقی ما اجد جنتهم
 جنتهم بختی و الله اعلمین **اینها** در مقام اولاد
 آورده که عید الام و اسقام بنویسد بر نخا عذی و بر
 سینه ناهشت و یا بحق انزلناه و یا بحق نزلک و ما
 ارسلناک الا مبشرا و نذیرا و نزل من القرآن

لما هو مضافاً وقد حدث للمؤمنين وما عهد الله رسول
قد علمت من قبله الرسل ان كان مات او قتل
افضل انتم على اعدائكم ومن يتقلب على عبيد
فلن يصرف الله سبها واموا بما نزل على محمد و
هو الحق من ربهم كثر عنهم سيئاتهم واسلم
بالهم وما كان محمد ايا احد من رعاكم ولكن
رسول الله وخاتم النبيين وكان الله يكلمهم
عليها عظمه رسول الله والذين امنوا معه
انما اوصى الكفا ورحم اليهم فمروا بها
مجتداً يلتفتون فضلاً من الله ورضواناً سيما
في صوره من اثر الجود ذلك مقامهم في النبوة
ومقامهم في الاخلاص ومبشر ان رسول الله في من بعد
اسم واحد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا
سحر مبين ولو ان لنا من ربنا منبر لولاه
فلما نزل من الارض او حكم به الوقت بل الله الاكرم

بجما

جانباً از سوره بعد الملك فيه الواحد الفخر من
يكو شيم الله المكروب على ساكني العرش **ايضا**
ان خواص انجروفت بجهت دره ها فشنه ناخود نگاه
داره اح ح ط ك ل م ن و س ه ي
بجهت دره س و سنا صل فوشه و موضع دره هفت
سوق

عهد عهد

ايضا در خبر المنافع او رده كه موضع دره كفترون
ما بنظر يق خط بكند و در وقت خط كشيدن
يكوبند اسكن يا رنج يحيى البارقي و بعد ازان
كار و جابجانب خط مزبور و هفت بار يكبار
ها را بخواند و يكوبد بدو خنث شود **ايضا** سوال
اب نه هفت بار چه بود و در موضع دره و نذر
اينكلا ترا يكوبد كهن كهن اخراج **ايضا** بجهت دره ها
از اول سوره انا فخرنا ما قوله نصر اعز ترا فوشه و

که کوه و شنه باشد و لکن بدندان بنیداخته باشد
هفت لا کرده و سورع الم شمع بان بخواند و هر یک از
رسد که بران بزند تا هفت کرم حدست شود و بعد از
ان هفت بوقت دیگر سورع می نورد و این بخواند و بعد
حیم ابله و اربیا و بیزه و ابلشور **ایضا** این منتهی در
خواص خود آورده که آب طرخون و را زبانه و شرب
کماوی منع ابله میکند و اگر ابله در چشم افتد این آب
برگندم با بر منک خواند و در آب اندازد **و منک**
و زاده و واده و واده و واده و واده و واده و واده
عنا عطا و قهر لک التوم صدیک اولی لک قاول
بمرا اولی لک قاول احب لاینا و ان یزک سکه
اکم لک موی نطفه من موی منی مقدره خدا در
رفع شود **صلواتی** در دفع و قتل و جراحت و جود
و جوب و ناسور و ما شند ان از حضرت امام حسین
صادق مشغول که هر یک از بنی امیه بکشد و اگر

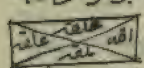
در کمر مرده

دور لک می نماند بک در دس که حوزه بکشت می افتد
و دیگر می در بدنی که بپوشی و بکشت می آورد و در
روایت دیگر فرمود که در مثل اکثرش از خون فاسد
که در وقت لطیفان از بدن بیرون آید پس اگر **ایضا**
کتی را حاد شود چون بخت خواب در و بگوید
أعوذ بوجده الله العظیم و کلیمه الثامات الفی
لا یجاء زهی بن و لا فاجر من شر کل شیء **ایضا**
و در روایت دیگر فرمود که در مثل از بدن بیرون
می آید در اول انگشت شهادت بود و درش بگرداند
و هفت مرتبه بگوید لا اله الا الله الحاکم الحاکم الکبیر
و در مرتبه هشتم انگشت را بوقت فرو کرد **ایضا**
و در روایت دیگر دارد که برای جوب و قتل این
امای بخواند یا بگوید و یا خود دارد بعد از جمله
و مثل کلید جننت کثیر جننت اجنت
من قوی الارض ما لها من قرا و منها خلقنا که

بر خاکت خوانند و بر زخم افکند بگو شود و در
 نکند او ام تا چند نوا حیوان و آورده اند که اگر
 زخم بجوین بسیار آید و تا چند خون کا و بران
 نالند باز آید و اگر ضلعه کوه را بالغ با خاکتر
 بر هم کند و بر جراحت مال د بگو شود و خاکتر فراغ
 نهد صابن خاصیت دارد **اینها** و در و ابی صبح از
 امام جعفر صادق که هر که زار و می با جراحتی باشد کار
 باین موضع مال د بگوید **بسم الله ارحم الراحمین**
الحمد لله رب العالمین و القود و من الحی المملو و من
العرفی العارف و من ورم الاخر و منی القام و
حق و من الشراب و بقره امی التلیک یا ذی الله
احل ستمی فی الارض و الاغنام بسم الله تعالی بسم الله
حقک بران کاره را بر زمین فرو برد **اینها بگوید و**
 لکه که بدن ببرد ناسد شکمی و جوشی که در آب
 ازان آید خطی بر و بران بکشد و در وسط بگوید

لوا

بویا بویا مرثانا ادنی اصواتا و حی مؤثر القحاب
 صنع الله الذی انشأ کل شیء الله جبرئیل ما فعلون
اینها هبمان و سنور و صیاح باشد بگوید و اگر
 در و حیا و شیشه باشد هب است هر چه تر پند حق
 عت الظرفیه **اینها** بگوید و سید که بر سر ضلع
 بید تو این را فوشند و بجای بیاورند و چون جوش
 شود اثران ظاهر شود اول حلقه بلغم حلقه صاف
 بالغ بر جوانان الله ۲ حلقه بلغم حلقه صاف
 من نصر الامر ۳ حلقه بلغم حلقه صاف بالغ کشته
 ان و يوم باهم فلان بن فلان **اینها** از خواص ایاات قرانی
 آورده که بگوید ایه مذکور را بظرف نالک صباقی
 و بر و بن بپزند بگویند و بر و تل و ابله و جراحه الد
 بگویند و قبل از آن که حیال بقتل بپزند بپزند
 و بذر ها قاعا صفتا لا تری فیها عوجا و لا امنا
للعرق معالج عرف مدی که شسته گویند از اعذب

طلب قمار ايضا اين شکل را بوجو الحوائج
 نادر انشاء الله و ايلک در **اينها** و اما معالجه شود و ان شود
 نايشد که از حارون و خون حادث شود و زرد آب
 از او ايد و خشک و ريشه کوبد و خوارش کند و در
 اندرون ان ابي تنگی نايشد و در ابتداي ان عطش
 شيخ طوسي مانند زبانه افش نايشد معالجه ان بچوب
 منگی و کاغذ مالعاب بنکوهنا سازد و مار و زرد
 با سر که نيز مفيد دانسته اند و بايد صاحب ان بچوب
 شيريني و گوشت احراز نمايد و مرد و ارجح ما بزرگ
 منقح نمايد و بچوب من کل نفعي نمايد و رفته رفته
 چند عجه قروح و جروح و سايه ازارها و عده
 مانند اشک و جذام انشاء الله در محبت دفع نما
 بدکود خواهد شد اما لبيات التليل يعني بخواب
 منفرج ماجرت و خواش و ظلمه که انرا بپاي ان بچوب

چونند

خواستند صبر دزد و مرقه ان و حدس با سر که غسل
 را بن نمايند و بچوبين دست و سرکه و بپوده و حنا
 و زعفران بپايت مفيد است و بچوبين و سقوباب
 برك و رخت به با صندل و بومش و ريشه ان بچوب
اشک معالجه ناصور و ان و اما است بقدر عرق
 و بزرگ کن که در حوائج مفيد و کوشه چشم و بيني و سايه
 محل بپرون ايد و جانش بپايت کند و بچوبين صيچا فود
 از او ايد و بايد استخوان ادي سخته خاکسترش را با الجا
 صبر منق و ملا سازد و هم چوبين خراطين را با جود
 کوش بپايت و در ناصور طلا کند دفع شود **اينها** در
 تحفه المؤمنين بچوب ناصور و کز کوبد که در و چوبه و دار
 بچوب هر يك ده درم سائيد با چهارده سفال و بچوب
 کل و در درم موم و ابي خالص بقدری که دواها را
 بپوشد با قش نرم چندان گرم و بپوشانند تا گرم شود
 و بعد نهاد کنند **اينها** از طبیب جاذق شنبه شد که

یکبار یک نوبت و یکبار یک نوبت و یکبار یک نوبت
 بلکه یکمقالی هو جوبه کوبیده با تخم مرغ و نمک سفید
 سرشته با روغن کل باد و روغن کچند صغیر موه و طلا
 نماید بفع بخشد **صلوات** در دفع نال اول و ملاک
 ان از علی بن نقان مفعولست که بخشد حضرت امام
 رضا علیه السلام که نال اول بسیار که بفای می کند که بگوید
 در بدن من فرسیده و باین سبب بکنم حضرت رضا
 که از برای هر نال اولی هفت بار بگویم و بر هر جوف هفت
 بار باین و کسب توک عن الجبال فقل بیفها و بقت
 نبتا منذرها فاعاصه صفتا تری فیها عوجا
 و لا اثمنا و پیش از این ایه اید از او بعد از این
 تا هفتاد مرتبه هفت بار بخواند بر هر جوف یکبار و بر
 ممال و جوف هر دوازده نوبت به سبب و سنگی باین بیان
 و در جایه کتیف بیندازد و بترافت که در غلغله
 انجیل کرده شود و ای گفت چنین کردم و سه روز تمام

الرحم

اینها و از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که
 دست بر نال اول ممال و سه مرتبه اسید عا بخواند بسم الله
 و یا فیه محمد رسول الله و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم اللهم ارحم عقی ما احدث **اینها** و از
 حضرت امیر المؤمنین مرویست که در وقتی کشتن نوبت
 ماه هفت روز متوالی بر نال اول این ایه بخواند و بگوید
 شود و مثل حله حلیه کعبه کعبه حلیه حلیه تا قوله
 من قرا و بخواند و بعد بگوید و کتب الجبال انما
 نکات هیاء منبتا **اینها** و بکنم بخواند اسیر
 با و کت الله و ان کتیم مرد و ان مبالد و در زمین
 مننا که دفن کند و نشود **اینها** سوره یوسف بعد
 ان برکنم بخواند و بران مبالد و در زمین مننا که
 دفن کند و بگوید **اینها** یا ابره ملک برادر
 و بران مبالد و ایه او انزلنا هذا القرآن علی جمیل
 تا اخر سوره خسر بخواند و نشود سوزان اندازد و بگوید

دفع شود **اینجا** این اسکال بر یکا غده نشسته بآن میبالد
 و در زمین و فی کند چون کاغذ مصحف شود تا لول
 نیز زابل شود **لحمک** ماه کسوا سجدتم
اینجا و لطیف و خواص خود ذکر نموده اند که در اول
 ماه صید تا لول هر یک از آن یکدانه خود مالیده و
 مجموع را در با صید چند انبیاان هر دو یا از لول بپزند
 آن با صید و اجباب محقق بیند از تا اخر ماه هر یک
اینجا انگشت وسط دست راست را بر کف دست چپ
 سه مرتبه این افون بخواند و به نالول و مدعی زنج
 زضا من دنج زضا منبند ز زضا منبند ز زضا منبند ز زضا منبند
اینجا کنند اند که وقو با جمل را ساسند بایب و نالول
 میالند **سلعه** معالج سلعه که ان کوشت زاید است که
 در زهر پوست ادوی حاد میشود مانند قند حرکت
 میکند بعد و غودی باشد و حدیث است که شخصی
 حضرت صادق علیه السلام را که سلعه و کف در بدن من ظاهر

شمارت

سند است حضرت فرمود که سه روز و روزه بکشد و در روز
 چهارم در وقت زوال غسل بکند **یا صفا** و یا صفا
 رکعت نماز بکند هر سه روز که خواهی و تا توانی حتی کن
 در کربلا و حضور قلب باش و چون از نماز فارغ شوی
 سابع بکند و چندی بطریق لک بگوید که من در روز
 سجده در ای و هلالی راست خود خاک کد را مالیده
 خضوع و خضوع خوان با فاحد با احمد با محمد با کرم
 با کرم با جبار با قریب با عجب با انعم الزمتمین من
 علی محمد و اکشف ما فی ضمیر و البقی العاقبة الشاه
 الطاهرین فی الدنيا و الاخرة و امنن علی منبسم
 النعمه و اذ هیب فی ما فتنه اذانی و عین **اینجا** سو
 افتخانی را بر سلعه خواند از اسان کرد اند **اینجا** کجل
 بغایب جرب که سر را ترا سینه بی و من کفید چپ کند
 و کتک سوخته و فیم سوخته و جو سوخته بالبقیه باشد
اینجا روز چهارم بر اینها هلیلک و زرد و ماد و زرد

و اما مفسر و نه که هر يك جزوی بر وی مفسر چكا
جزوی مفايد **صلی علیهم** و دفع خاندن بر وجوده
و انك و اطلع و لغوه و كلف و دار القلب و
معتبر از حضرت امام رضا منقولست كه فرمود كه در خبر بر
خاندن خاندن بر هم رسيد سه مرتبه اين دعا تكرار نموده
و قصد بازوف يا رحيم يا الله و رب سه مرتبه يا سيد
اينها از كتاب كاظم آورده سه روز هر روز
سه بار اين دعا را بخواند و در مد كود بخواند ليكن الله
ويا الله الله اكبر الله اكبر و هو باكر ان لا يكر
چون سه بار بگويد يا سيد يا الله قبل ان يبدى بك
و در هر نايب دهن زبان اندازد **اينها** عجب همين در
و سا پر در و بوييد و بها بجا به سنده و به پا به كاغد
نوشته بوييد و بخورد و همين را در بر سنگ يا نيزه يا
بخواند و وضوء او اتم ازها اتم كه كذا كجما ان حيا
و حيا او اتم من هين سواها حق محمد سواها

بكنه

اينها عجب خاندن بر بعد از انكه دو ركعت نماز كرده
دارد و يا سيزده بار بخواند و دست مبارك سر و مفا
سري سده و مصرعي جز جاني سنده مولا حنجر
حق ايراهيم خليل الله **اينها** عجب خنجر و در قل بران
موضع بايد بخواند و وضوء يا متبوت في جسد من
موت اخراج حق حق الذي لا يموت **اينها** افسون شد
عجب دفع باد سنج و كوفت سه روز بعد از طلوع و
غروب افاضت بخواند و كا و اهني كه دستان اهن
مايند بدست گرفته و بران جمله كند افسون است
اير سنج بر آيد با بران سنج بيارد و كياه سنج بر آيد
بر سنج بپيخته هل هو هو هل هو و بعد از ان بگويد
و نزل من القرآن ما هو شفاء و حمد للمؤمنين
و يا حق ازلنا و يا حق نزل هل هو هو يا
و بعد از ان بگويد **اينها** اربع الحرا عتول الي من برنم
ان مع ائمه الهيا احر قايه يمدان لا اله الا الله

هُوَ الْحَقُّ الْقَبُولُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **اینجا** عالم
 باد نسخ و در آن ربابها و اورام حازه و در وقت
 صبح بخواند و لعاب من بر آن ممالد بعد از غسلها
 مؤثر المال فوائدها با فیا بحمد لعاب من محمد مصطفی
 صلی الله علیه و آله **اینجا** عجب در این خوانند و اب
 بر آن افکند بنیم الله و حق تو قل هو الله احد رقی
 بر کوه سندی و اب و آدم حوش سندی بروای در خوش
 سنجی لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله
اینجا الباعجب و افشاند عجب باد نسخ که از این نسخ
 روزه تا خون از او برآید و بعد از آن کل هینه ها در
 بر آن طلا کند **اینجا** در کتاب خراشه الاسرار از حضرت
 صادق روایت کرده که سوره غاشیه بیست و یکبار
 عجب باد خصوص باد نسخ بخوانند ناضج در دفع
 و عالجها فلیج که اعصاب را بچسبند این آیات را
 نوشته تا خود نکاه دارد و بر آن نیز بخواند بعد از غسل

بسم الله ما کنیا و بُنیت و حننه اُم الكتاب محمد
 علیه طایر السموات و الارض با عیال الملائکه اُولی
 البصائر مثنی و ثلث و رباع باسم فلان بن فلان
اینجا از حضرت امام محمد باقر روایت شده که عجب
 فالج و قویج و بادها اسیدها معین است که حدیث خود
 و نوحید را بر جام مبتک و در غفران بنویسد و اینها
 نیز در بحث آن بنویسد اَعُوذُ بِوَجْهِ الله العظیم وَجْهِ
 التی لا ترام و بسم الله و التی لا تمسح عن شیء من
 شیء هذه الوجوه و من شیء ما فیها و من شیء ما احده
 منهُ و اگر خواهد بر لوحی بایستد که بنویسد و
 تا بر آن بنویسد و نسخ بنامش بخورد تا صف خواب نیز
 خواب **اینجا** و از عجز الناس عجب معنوی این آیات را
 ذکر نموده که بر غفران بنویسد و سه روز بخورد و صحت
 یابد بعد از غسل من یطیع الرسول فقد اطاع الله
 و من تولی فانا انزلناک علیهم حیضاً و یعقلون

طَاعَةُ قَادِرٍ وَامِنْ عَذَابِكَ بَشِيرٌ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
 عَمَرَ الَّذِي يَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُكْتَبُونَ فَخَرِجْ
 عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا **اینها** بر سر
 دانه ناز و سر برک سدر و بر هر دانه و بر یک یکبار
 ملا ناخته سینه و لا قوم که و بعد از آن در دهان
 اندازد و برین میاورد تا ماسا بیند **اینها** مغالبه
 لعوه مرویت که شخصی خدمت حضرت ماه و حضرت که
 نادی از سر تا پای و اگر نه فرمود که جنب و دروغ
 و بنوق اول صبح بناشناورد و مانع بچکان **اینها** و در
 روایت دیگر وارد شده که شخصی لعوه داشت خدمت
 حضرت ماه و حضرت فرمود که بروی من سوار شود
 و در رکعت نماز بکند و دست بران بگذارد و بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ نَبِيَّ اللَّهِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ أَقْبَمْتُ عَلَيْكَ بِاللَّهِ
 اخْتَدَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَكَلَّمَ مُوسَى بَنِي إِسْرَءِيلَ وَخَلَقَ عِيسَى
 رُوحَ اللَّهِ الْقُدُّوسَ لِمَا صَلَّيْتَ وَكَلَّمْتَ طَائِفَتًا نَادٍ

اینها

اِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا اَللَّهُ يَدْرِي اَللَّهُ دَرِیْهِ جَنَّتِمْ
 عَامِتٌ نَابِتٌ **اینها** و در روایت دیگر فرمود که سوز
 اذ از لوله نوشته در آن نظر کند حشف نابد **اینها**
 و در نسخه دیگر مذکور است که همین سوره در آینه
 قویا بنویسد و در خانه تا ریل در آن نگاه کند و اگر
 عوین استیوره نوشته و شسته و کسی که لعوه دارد از
 آن بخورد سفا نابد **اینها** و در روایت دیگر فرمود که
 صباح بن عمار و حضرت امام موسی کاظم حضرت که کسی که
 باد لعوه کوخته و جنبش برکنه فرمود که بخ مشال نقل
 بکند و در شسته کند و سرش محکم کند و محل مالده بر
 نکند و در یکروز در آبشان و در دوز در زمان بی
 انبسته بپزدن او و بگوید و اب نادران مخلوط
 سازه و شب بخوابد و هر جا که ناخوشی دارد مالده
 هم صابن خوابده نابد تا قنفل خشک شود **اینها** و در
 دیده شده که اگر کسی را روی مرکب و در هاج شود این

وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ لَذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 اللَّهُ وَلَهُ يُغْفِرُ أَعْلَى مَا فَتَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ
وَأَمَّا وَالْمُبَاحِصَةُ كُلُّ مَجْرِبٍ دَانَهُ أَنْدَكَ عَجَبُ
 زو تر در دهرم کا وصل موزه ممالند و بدستو مجرب
 رسیده که بخ سون و سرکین خنک و قسط الخ و اما اب
 هر که طلا کنند و در روز و بکر باب سیوس کنند
اَنَا اَوْ قَبْلَهُ و مقوله که در طب الائمه از حضرت روای
 شده که عجهه فالج و لغوه کند و بکشد از اما اب
 مرد نکوش و رکوش و بینی چکاند نفع دارد و فرمود
 حبه سپرد بکشد از اما اب سرخ و اندک سرکه بخورد
 ناصحت و از حضرت امام علی فی روایت شده که اگر
 بکشد از اما اب حللت بکشد و روایت شده که او را اما اب
 محض کزیده باشد و هم هلاکت نمایند در ساعت
 شود و آن ادق بر اینست سنبل و زعفران و قاقله و
 حاق و قوما و خرق سفید و بذر النج و قلع و قند

اجزا

اجزا مساوی بکنند و فرغون و چندان هر یک زدا
 بسیار نرم بگوید و از پارچه حریر بیرون و بگوید
 که گفت از او گرفته باشند چهر کند و جبهه بپایند
 و در وقت احتیاج بکار بریند و از حضرت امام محمد
 مرویست که عجهه سردی معده و خفغان قلب بکشد
 از اما اب ریزه که عجهه باشند بخورد عافیت آید
 و فرمود عجهه سوره وان و در حلی است که در برون طلوع
 و خنوسیداری شود بکشد از اما اب زعفران بر حوالی آن
 طلا نماید صبح شود و از حضرت امام رضا مرویست
 که عجهه اسهال بکشد از اما اب مورد بخورد و از برای
 در دهیلوی راست بکشد و اما اب زهره که عجهه
 باشند بخورد و از برای در دهیلوی چپ یا راست
 کوفتش که عجهه باشند بخورد **فصل پنجم** در دفع برص
 و هق و جذام و حکه و مغز و در حدیث معتبر از حضرت
 صادق روایت شده که بپوشی بن حنظل که بپوشی و

هم رسیده بود و نه که چون نلت اخرب بود صبه
 نماز شب بخیز و وضو ساز و در صبحه اخر اینها
 بخوان یا عیسی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا جامع
 الدعوات یا مظهر الخیرات مثل علی محمد و آل
 و اخطی من خیر الدنیا و الاخره و اهل بی ما
 انت اصله و اصراف عتی من شرف الدنیا و الاخره
 ما انت اصله و اذ هب عتی الحق و نام ان
 ازاد بره فانه قد اذانی و اصراف و ماله که در
 دعا و فزع داوی میگوید **کرم** بگوید بر سید
 بلبی از من بفرستد **ایضا** و در حدیث دیگر احادیث
 بر عتاه و غیره ازها حضرت بهین علیه السلام
 موه و نه که وضو ساز و در رکعت نماز کند
 حمد و ثنای الهی عجبی آورد و صلوات بفرستد
 و بگوید یا الله سه مرتبه یا رحمن سه مرتبه یا رحیم
 سه مرتبه یا واحده سه مرتبه یا احد سه مرتبه یا صمد

یا ارحم

یا ارحم الراحمین سه مرتبه یا اقدر القادرین
 سه مرتبه یا رب العالمین سه مرتبه یا جامع الدعوات
 سه مرتبه یا منیر البرکات سه بار یا مظهر الخیرات
 هم چنین مثل علی محمد و آل محمد و اخطی من خیر
 الدنیا و الاخره و اصراف عتی ما احد فقهه الخیر
 و اصراف **ایضا** اصراف صادق و سید که سوره
 احسام را تا عجل بر طرفی پاک بگوید و بایست بخوبی
 و بخورد بر من و بخورد **ایضا** و در وایت دیگر
 که برای بری صبح جز هفت از نیت سید شهادت
 که باب ما را بخورند و بران ماله **ایضا** در وایت
 دیگر فرموده عجم بر و صا و ابوره مخلوط کن و
 بر موضع ممال و بخره یا فندک که پی بر اسوزن
 بزین اگر خون براید علاج بدین باشد و اگر دنیا بد
 نشود و مدا و افغ بختند **ایضا** و در بحر المنافع او
 که خاکستر چوب سبند از آب تر کند و ایند و ایند

بخوانند تا هفت روز بر آن طالع کند بعد از آن جمله
وَقُلْ كُلٌّ عَلَىٰ الْحَقِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ **ايضا** حجة و بيع
حیل روز بعد از نماز سنت با بیدار حیل و بیکار
سوره حمد را مثل جمله یعنی کس میم و جیم را با هم
تعدد وصل کند تا اگر بگوید فاصله شود از سر کند
ايضا معالج بوق اینست که بر آن بگوید و این من
شیخ الاعیند ناخدا ایند و ما نزلت لا یفیکد معلوم
مثل تمعینکم اذ تدعون او یفعلونکم انهم یفعلون
ايضا آورده که حجة بحق و بی بخواند و سخن لکم
ما فی السموات و ما فی الارض جمیعاً ان فی ذلک
لآیات لعلکم تتفکرون و هم چنین سوره لم یکن
تفویذ مؤمن خاصیت بسیار دارد **ايضا** اسد معاصی
مصدق مفعول ما بدی مجرب است ان الذین قالوا انما
انما نتم استقاموا فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون
اولیک جلا اصحاب الجنة خالدين فیها هم و ما کان

مجلد

یقولون و وصفنا الانسان یوا الیه حسنا حلته
کرها و وصفناه کرها و صلی الله علی محمد و الیه
اجتنب بن **ايضا** در بحر النافع آورده که استحقاق
نال در حضور **ايضا** معالج صدام و الحاد بن ابی جبراند
و نوشته با خود دارد بعد از جمله تمجود الله بکتاب
و یثبت و عینة فی اثم الکتاب لکن الله فایم القوا
و لا یرضی جاعل الملائکة رسلا الیک انما یجیه سنی
و نزلت و رابع با هم فلان بن فلان و نام مادرش
بنی بنو حید **ايضا** و از حضرت امام محمد باقر و امام موسی کاظم
مروفت که حور و ن سلقم در حوزة و امید از و از
حضرت امیر المومنین مروفت که شارب کوفه در
حضر امامت از حوزة **ايضا** در بحر النافع آورده که
ابن ابی رافع را بگوید ما بدی حوزة رضو انهم من ابی
ربهم مجرباً فان کما ناهجهم لا یموت فیما ولا یحزنون
و من کانه سنیاً الی قوله هم الذین جلا علی کل نفس

جبر زود و فاسد و آب کاسی چند دفعه که از
 حرارت بایند مؤثر و صمد بربک پنبه بار و غمی کل
 هجده نفرین بعد از افسته اند و از خواص این اشک
 که هرگاه کسی را حکه و بخارش و بدن بایند و تلخ
 هر ماهی بنام افوسشته در دیوانه ها و غشای و غشای
 اذع شده و سعال و سعال و سعال و سعال و سعال و سعال
 عجل الحیا **الحیات** و عجل الحیا و عجل الحیا و عجل الحیا
 صد و دو قوم مؤمنین را با ایه قضا و حکم مؤمنین
 بن رنک با ایه و تنزل من القرآن ما هو شیء
 و رحمة المؤمنین یوفی و یوفی و یوفی و یوفی
 فایز و عطا کند و در آن روز مسکن بخورد **الحیات**
 در دفع کند و عطا و در بغل و نایم و عطا و دفع
 مردی از امام موسی کاظم که چنین کن و بخورد بگوید
 یا الله سه مرتبه یا یحیی یا رب العالمین یا الله
 یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله

صفت

بسم

من هذا الماء و آخره عین قاتی عینک و این عینک
 انقلبت به قضا و حکم که چنین کردم دفع
 دیدم **الحیات** و از حضرت امام علی بن مفلوک که خورد
 حنا کند دهان او بر و کند **الحیات** و از حضرت امام رضا
 سده که بخورد و عین و اکه برای دفع خلیق ناصت
 و کند و من را بر طرف مسکند و از حضرت امام کز و
 و من را می برد و هجده بدو نقل الحیا کند که از دل
 باید موضع و تبع زند و این دو اما لید و اقد و
 و نشود بعد از آن بکتابه روز موضع و بخورد
 دیگر عود نماید و هجده بدو نقل الحیا کند که از دل
 برک ناز و سوسن بسیار مجرب **الحیات** و عجل الحیا
 از حضرت امام جعفر صادق مفلوک که هر روز بخورد
 بگوید و عطا و از ای نماز پیش از نماز و این
 ورم اخسور و خنثی را از بخوان و بر این موضع بدید
 بشود و خواص القرائت که سه روز متوالی هر روز

که شخصی خدمت حضرت صادق علیه السلام را در خدمت خود از سره فرستاد
که مددی بخدمت او بفرستد و مددی را بفرستد و مددی را بفرستد
که بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
اما در مجلس مناظرات حضرت صادق علیه السلام از جمله بگوید
ما عوین انما نقضوا احدنا و قتلوا اقبالا
و بگوید که قتل انما بالجناس و قتل المسکین
نکست که قتل انما بالجناس و قتل المسکین
من کمال الی صراط مستقیم **و بگوید** در مجلس
و شش و هجده و طبع لا اله الا الله از امام محمد باقر علیه السلام
که از مدرا فن فضل فرموده که حضرت امیر المؤمنین
فرمود که هر که در کمال باشد و بسیار سرور
کند پس باید مقبول کند باینکه کمال را این مقبول از
رای هر چه خوبست و مجرب الی الله است و بگوید
و عینی و عیانی و عینی و عینی و عینی و عینی و عینی و عینی و عینی

مغنی

مغنی عن الغنی عن لیس فیها رین مقرب الی الله
ولا لی لیس مقول الامتیک ولا لی لیس
نعمه الی الله ولا لی لیس ناجر الی الله
ولا لی لیس مقصد الی الله ولا لی لیس
عقل الی الله ولا لی لیس ثبات الی الله
و لیس الرزق و الفسح و الفسح و الفسح و الفسح
الامور الفارحة و اعلمنی المساکین
احسن الی الی و جامع الموجهة و له احسن الی
الفسح الی الله و الفسح و الفسح و الفسح و الفسح
علیک بالذی اعلاقه و افصح ما ریت الی الله
و انجبت للذی و فیج للکرب و اکف الضر
و سک الفسح و اکف الی الله و انجبت الی الله
من الهککة فانی قد انجبت علیها و لا احب
لی الله فیها تجلک یا الله ما من نجیب المصطر
اذا دعاه و کف الشوق الی الله و اکف الی الله

فَمِنْ وَعْظٍ وَكَرِيمٍ وَدَجٍّ وَآخٍ رَبِّ انْ كَسَفْتَ
 لَمْ أَرِخْ وَبَعِي مِنْ عِنْدِ عَذْرَاكَ فَارْتَحِلْ يَا ابْنَ آدَمَ
 هَذَا تَكْوَانُ الْبَاقِي هَذَا تَكْوَانُ السَّيْفِ هَذَا
 تَكْوَانُ الْخَائِفِ السَّخِيرِ هَذَا تَكْوَانُ الْمَكْرُوبِ الْعَزِيزِ
 هَذَا تَكْوَانُ الْمَلْهُوفِ السَّعِيدِ هَذَا تَكْوَانُ الشَّقِيقِ
 الْفَالِكِ الْعَزِيزِ الْخَائِفِ لَوْجَلِ هَذَا تَكْوَانُ مَنْ أَنْبَنَ
 مِنْ رَأْيِهِ وَاسْتَقْبَلَ مِنْ عَيْنَيْهِ وَافْقٍ مِنْ عِلْمِهِ
 وَسَلَامٍ مِنْ رَأْيِهِ وَصَافٍ مِنْ حُلِيِّهِ وَاعْدَنَ مِنْ بَلَدِهِ
 وَاحْتَبَّ إِلَى رُبِّهِ وَابْتَنَى مِنْ حَذَرِهِ وَاسْتَعْفَى وَ
 اسْتَعْبَدَ وَاسْتَعَالَ وَاسْتَعْفَى أَنْابَ إِلَى رُبِّهِ وَ
 رَهَبَ مِنْ سُلْطَانِهِ وَأَسْلَمَ مِنْ عَذَابِهِ وَرَجَا وَبَكَى
 وَدَعَّى وَنَادَى رَبِّ انْ فِي مَقَرِّ الْقَرْمَلِ مَبْنِي قَدْ
 رَمَى مَكَانِي وَفُتِحَ كَلَامِي وَتَعْلَمُ سِرَّ أَرْبِي وَتَعْلَمُ بَنِي
 وَتَعْلَمُ مَا جِئْتُ وَتَحِيطَ بِمَا عِنْدِي وَتَعْلَمُ عِلْمِي وَتَعْلَمُ
 مِنْ أَمْرِي وَتَعْلَمُ مِنْ عِلَالَتِي وَتَعْلَمُ مِنْ أَمْرِي وَمَا أَلَيْسَ وَمَا

ممكنه

ممكنه صدره فاستلكت بالكل احكم على الشد بغير
 وقبيل المعاذير ومغني القاصدين من اساء
 واعذرت فظلم فافترت وتقدم على ما سلف و
 اناب الى ربه واسف ولا ذنبنا لله وعكف و
 اتاح رجاءه وعكف وتبذل الى امير المؤمنين و
 قابل فانيه وعنا فحوتيه وراح عرته وكافيه
 كرهته ومنا في علية واعفوا لي جميع العظا انه
 واحسن كتابك وما عني من جليلك وما عني من
 وظاني وجواني في سلكوا في وسيلاني ومغفرا
 وجميع ما شئت به حلفتك وحظكك وسلككك
 في الصغر وبعد البلوغ والشب والشباب
 بالليل والنهار والعذر والاصال والبعث
 والبركار والفتي والامتنان والخصر والفرج
 والكله والمكدر ان عبا ومن سباني في اخار
 الحبد وعده العند في الذي طاموا ابوهد ورت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تُكَفِّرَ عَنِّي
 الْعَمَلُ الْغَائِبُ فِي حَيَاتِي وَفِي مَوْتِي وَفِي بَيْتِي وَفِي
 وَفِي دِينِي وَفِي دَارِي قَاتِلَ ذَلِكَ لَا يَكْتَفِي عَمَلُكَ
 يَا اللَّهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتَجِبَ دَعْوَةُ الصَّغِيرِ
أَيْضًا الرُّوحَانِ ابْنِ الْإِسْلَامِ كَمَا جَاءَ فِي بَابِ حَوَائِجِ
 وَفِي بَابِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ الصَّغِيرِ ابْنِ الْإِسْلَامِ كَمَا
 عَبَّاسٌ أَيْضًا الْإِسْلَامُ يُجَوِّدُ صَفَاتِ اللَّهِ الْمَلَكِ
 الْحَقِّ يَا اللَّهُ يَا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ **أَيْضًا**
 كَمَا فِي سُورَةِ الطَّارِقِ بِرَجَاءِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ
 وَفِي بَابِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ الصَّغِيرِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ
 دَعْوَةِ الْوَلَدِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ الْوَلَدِ
 الْغُلَبِ أَيْضًا دَعْوَةِ الْوَلَدِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ
 حَوَائِجِ دَعْوَةِ الْوَلَدِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ
 وَفِي بَابِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ الْوَلَدِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ
 كَمَا فِي بَابِ حَوَائِجِ دَعْوَةِ الْوَلَدِ وَفِي بَابِ حَوَائِجِ

بُحْرَانِ

بُحْرَانِ سَائِلِ تَامِقُومِ اید و بعد از آن تاها را در آب
 گرم گذاشته خوب نرم شده باشد از آنها و نماید
 و قدری را گرم کرده در شفاقی بچکاند **أَيْضًا** معالجه
 و لاف و باد و درد سر و غیره جمیع کتبی بجزیره کرد
 هرگاه سوره قدر را بر دهنه و خنجر بالیغ هفت
 کرده هفت نوبت بر آن بخواند و هر نوبت که بخواند
 و وقت که در آن بگوید عَشَدْتُ رَبِّكَ فَلَانِ
 بِقَوْلِهِ وَنَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَعْلُ وَرَحْمَةُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَصاحب نزل با خود دارد و دفعه
أَيْضًا حجت نزل اینک بنشیند و روی بقبله بچ
 اهن بچشم میم و بعد از آن بچشم فایده از لحاظ
 و بعد از آن بچشم نزل البند را بل نوز مفتح
أَيْضًا طریق سبقت نزل ذی چنانست که روز جمعه
 با چهارشنبه بنشیند فی اسرا بادی و از بالا با پتو
 شق کند و درون یکصف عای که بار بکمر است بنشیند

با امیر ایل و در دوون همین نصف نزدیک بجای که
 بند و از بنو جید با عزرا ایل و این نصف بلیست
 صاحب نزل و دهد و در نصف دیگر و بالای آن بنو
 یا صاحب نزل و در پائین بنو جید یا امیر ایل و بدست
 جب صاحب نزل دهد و باید صاحب نزل و عامل
 با وضو باشند و صاحب نزل و و قیله مربع نشینند
 و هر نصف بخوبی که روی بر آن باشد نگاه دارد
 باید فی را استعمال نکرده باشند و عامل طرف دست
 راست صاحب نزل نشینند و باید قالوا انما نطعمناکم کورا
 تا عذاب الله از سوره بین میخوانند و باید بر هر دو
 صدیده نمایند تا هم ابد نگاه متصل کند و در دست
 ای از بالا تا پائین به پیچد و در جای گذار که دست
 بد و نرسد مجری است **اصفا** و در حجر المنافع آورد
 محبت نزلها و با دها سنگ که در سنگدان حرف می
 بکند و یا خود دارد و هر بارها را از ایل کند مجریست **اصفا**

مطلب

عالمه محبت بر جیدن وای باید در شب شمع روشن
 کند و در شماره نگاه کند و سه بار استخوان میخواند
 و هر قدر صاحب مرض که بد حرکت کن البته خلاص
و اصفا هم چنین در طرف طلوع و غروب کاروی
 بر دارد و همین حکما تر است یا بخواند و بموضع در
 اشاره کند و هر بار سر کاره را بر زمین فرو برد و بگوید
 صاحب رده را که حرکت کند حکما ثابت است **اعوذ بالله**
 مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمَا رَمَيْتْ اَوْ رَمَيْتْ لَكِنَّ
 اللهَ رَمَى وَلِيْلِي الْمَوْتِ مِنْ بِلَاءِ حَسَنَاتِنَا
 اَكْفِ هَئِنَّا الْعَدَا بَا نَا مَوْتُونَ يَا هَيَّ اسْرَاهِنَا
 اَدْوِي حَسَاوِيْتَ اِنَّا سَدَا بِلَيْبِي **اصفا** و عجب
 المنافع آورده که اگر کسی دخم و صریح نک یا حش یا
 خوب باور سیده باشد و گفت و را و هر سیده باشد
 سپندان و دزد و چوبه را با آب جلیه بپایند و در حق
 بکشد اندازند و در حق کرم کرده طلا نمایند **اصفا**

يَا مَنِّيعُ يَا رَفِيعُ يَا سَنِيعُ يَا بَدِيعُ يَا قَاسِعُ يَا حَافِظُ
 يَا مُنِيتُ يَا مَنِّيتُ يَا جَالِقُ النُّورِ يَا مُؤَدِّ قَبْلِ كُلِّ عَمَلٍ
 يَا مُؤَدِّ عَصَدِ كُلِّ نَوْدٍ يَا مُؤَدِّعُ كُلِّ نَوْدٍ مَخْلُوقٍ
 الْعَبَادِ يَا اللَّهُ سُبَّارُ الْإِيمَانِ سُبَّارُ مَا مِنْ قَوْلِهِ ضَلَّ
 مَا مِنْ ذِكْرِهِ ضَلَّ مَا مِنْ كَلِمَتِهِ ضَلَّ مَا مِنْ مَلَكَةٍ قَدِمَتْ مَا مِنْ
 ضَلَّةٍ لَطِيفٌ مَا مِنْ عَطَاؤِهِ تَرَفُّعٌ مَا مِنْ أَمْرٍ
 حَكَمَ مَا مِنْ عَذَابٍ عَدَلَ الْخَلْقِ مَا مِنْ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ
 سُبَّارُ الْإِيمَانِ سُبَّارُ مَا مِنْ فِي السَّمَوَاتِ مَلَكَةٍ
 مَا مِنْ فِي السُّبُورِ قَضَاءُ مَا مِنْ فِي الْقِيَمَةِ حَكْمٌ مَا مِنْ
 فِي الْمَوْجِبِ هَبْبٌ مَا مِنْ فِي الْعَصْفِ عَدْلٌ مَا مِنْ
 النَّارِ عَذَابٌ مَا مِنْ فِي الْحَبَّةِ رَحْمَةٌ خَلَقْنَا مِنْ
 الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ الْإِيمَانِ سُبَّارُ الْإِيمَانِ يَا
 أَكْلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا أَمْرَ الْآخِرِينَ مَا مِنْ هُوَ أَحْمَدُ
 الْوَاحِدِينَ كُنَّا عَنْ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ أَنْ تَكُنْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَالْعَبِيدِ مَا مِنْ أَمْرٍ الَّذِي عَجَبْتَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ

فَجَلَّهَا بَرَاءً وَسَلَامًا مَا مِنْ أَمْرٍ الَّذِي كُنْتَ الشَّرَّ
 عَنْ أَبْعَدَ وَوَعَيْتَ كَلَامَهُمْ وَمِنْهُمْ مَعَهُمْ
 رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَكَرِهِي لِلْعَالَمِينَ مَا مِنْ أَمْرٍ
 الَّذِي مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ
 الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ مَا مِنْ أَمْرٍ الَّذِي مَنَنْتَ بِدَاوُدَ وَكَرِيمًا
 وَوَعَيْتَ لَهُ مِنَ الْكِتَابِ عِلَالَةً وَكَرِيمًا مَا مِنْ أَمْرٍ
 الَّذِي أَحْرَقْتَ يُونُسَ مِنَ الْحَبِّ وَالْقَيْسِ مَا مِنْ
 أَمْرٍ الَّذِي أَرَدْتَ عَلَى يَعْقُوبَ بَصَرَهُ بَعِيدَ
 إِنْ أَبْصَحْتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُورِ مَا مِنْ أَمْرٍ الَّذِي جَعَلْنَا
 مِنْ شَرِّ الْعَبَادِ وَأَفْئِدَ الْغِيَا وَجَبْرًا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
 وَنُفُودًا مِنْ أَهْوَالِ الْقِيَمَةِ وَفَلَمْنَا مِنْ عَذَابِ
 النَّارِ وَنُدَّيْنَا الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَادِرُ وَعَنْ
 الْمَقْدُورُونَ وَأَنْتَ الْعَوِيُّ وَعَنْ الضَّعْفُونَ
 وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَعَنْ الْمَقْتَرُونَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
 وَعَنْ الْخَاطِئُونَ وَأَنْتَ الْبَاقِي وَعَنْ الْفَانِي وَ

الذارین العنار والذاری انما بعد فان لنا کم
 فی البیوت سبعة فان نکی فاجرا مفتحا او داعی
 حق منطلا ومن یؤدی الولدان ویقتل الضیاد
 ویکبهم ویبعلهم علی القرائین فلیتوصلوا الی
 اصحاب الاصلان والی عبدة الاوثان ولعلوا
 عن القرائین فی جوار القمن وحمادی الشطان
 فخریم القرائین وصلی الله علی محمد و **آله**
 محبت دفع علی فعله و فرامی در صفحه مس با ورق
 احوال استال انش کندی و اورد باید که در روز
 حیدر بار و یکشنبه نایب نبیه بوده نایب بعد از جمعه
 هو هو یا زده عدد او و الله انه کف هو هو سیف
 فل هو الله احد الله الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن
 له کفو احد و در کتاب جلال القائلین آورده که
 این ابیات را بر او خوانند بحق یم الله الرحمن الرحیم
 قُلْ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ سِفَا وَرَحْمَةُ لِلْمُؤْمِنِینَ **النبی**

آورده

آورده که بر جام رخساجی با جام نبویان غفران نویسد
 بعد از جمعه انقدر که جام بر شود از الله بمیک
 القموات و الا یمن ان نزلنا لیس زالنار ان
 استکفما من احد من تعبیه الله کان حلیما خفوا
 بر باب سر نویسد و نکاه دارد و بعد از آن بر پا
 نویسد یا بباد همین ایرا یا جدمه منبه و نویسد
 و معوذتین و ایند الکرمی و لوانزلنا هذ القرآن ناخر
 و ایند قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن ناخر و بهی اسئل
 نویسد و بعد از آن جمعه نویسد و بعد از آن این
 نویسد یا من هو هکذا و لا هکذا غیر اصل عن فلان
 بن فلان یا احد من غلبه البول پس اگر در مرغ باشد
 عقوبت را در دست رفتار بند و اگر در نایب بر او نش
 بنده بر قدری زعفران و دو باب بران سعد هر یک را
 جدا بگویند و سعد را آخر هر بیرون کنند هر دو را با
 عمل به موم بهیون ساحر جدا سازند و در وقت خوابند

تکب را با قدری از ان آب که پیش مذکور شد بخورند
 و چون علت را بشنود معقود را بکنند تا سبب البول
 شود **اما** طباشیر سم سوخته بوز با عسل حب
 دفع در فراسخ جریه افندند و قدرش بپوش باد و در هم
 کنند اند **اما** حب سلسله بول جزیهای حوض و لخته
 و انکی با آب نمیکم خوردن ففعدارد **اما** در مجرای
 آورده که اگر بول در فراسخ در هوا می ماند از سر
 خواهد بود نیم بسند از آب هم وزن او قند و در
 کالو حلوا کرده و خوردن ناسه روز ففعدارد و هم
 نیم سیر کفند سیاه را با بنکر سرخ بکفند و در وقت
 خواب خوردن مفید است و اگر در هوا می گرم باشند
 که ماست گشتن خشک و اسحق معوضه و چندان مکر
 سرخ هر روز تا بکفند بخورد **اما** اگر دل خوش را
 بریان کرده بک هفتد بگوید بخوراند در فراسخ بول کند
 و خضه بدم بطریق مذکور همین خاصیت دارد و جزی

الفاکینه

اما بجمعه قطع سیلان منی این سفوف را مجرب
 داشته اند که غم کا هو غم سداب غم بیخ انگشت هو
 بکراسته شغال سحلات مدایج هر یک دو مثقال کلتا
 بکندیم شربتی و در هم با آب سرد و هم چینی **اما** معوق
 فوسفاتی کرد کا نرا هر روز دو مثقال بقطر
 البول ناصدا افندند و هم چینی زهره کد با عسل
 حویب کتر با عسل بجمعه سیلان سلسله بول و بول
 فراسخ را ناصفت و هم چینی خوردن غم کا هو هفتد
 ناله و زکام و در دسینه و قطر البول و سیلان منی
 ناصفت **اما** حب بقطر البول در خواص القتران
 مذکور است که این ایات فوشه و معقود و بخورد
 و دیگری بوجد در کربنده و ما قدر و الله حق علیه
 و کلا و من الله جمیعاً قبضه و السموات مطوینات
 بهینه سبحان و تعالی عما یشیر کون **صلواته** در
 دفع سیلان ماسه و ساقش در خواص ایات قرانی

اورده که چون کسی را حیالات فاسده شود و همد
 و هم را و علیه کند این ایا را بر او خوانند و البته
 و او بودن او بود و بد و بدی بدی که از حق باو
 دخت رسیده باشد خلاصه و ادا فراتر از ان
 حبلنا بینک و بین الذین لا یؤمنون بالآخرة
 جاء استورا و حبلنا علی قلوبهم اکنه ان یفقهوا
 و فی اذنیهم و قرا و اذ کررت ربی فی القرآن
 یستعز و کما علی اذ بارهیم نفورا فان کولوا
 صلی علی الله و الله الا هو رب العزیز العظیم
اینها و در حدیث دیگر وارد شده است که از برای
 دفع وسوسه و خیالات بد بر سر نهال و بکودیم الله
 و یا قل صلی الله علیه و آله و آهل و اولاد
 یا قل العزیز العظیم اللهم انی عتق ما اسید بر
 بر شکم نهال و سر بر نهال دعا بخوان **اینها** حب
 و سوره حدیث وارد شده که بگوید توکل علی الحق

مجلس اول

القدر

الذین لا یؤمنون الحق الذین لم یخضعوا لحدیثه و لا
 و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی
 من الدال و کین تکبیرا **اینها** و در حدیث از امامان
 مطهر است که هر که ایه و آیه از حدیث حق را بگوید
 نزع فاستغنی بالله لایه سمیع علیم و الذین
 اتقوا اذا امسهم طایف من الشیطان تذکروا فان
 هم مبصرون و اعوان و وود و وجهه و فلول
 اصاب بر بعضان و کلاب بر بعض و فکتاب
 کند و هر روز بگوید و در هر یک از این نمازها
 ان وجهه ابی بخور و حق بخانه و فالی و سوره و فزع
 از و مانع او برود کند و در خانه و الاسرار آورده
 که هرگاه کسی را وسوسه و فکر ضعیف فاسد باشد ایه
 و ان یکاد الذین کفروا انال حق فوشنه و زلزله ان
 ضد و غلبه نماید از و زایل شود **اینها** و بیخ ابو جابر
 موفی آورده که سوره قل اعوذ برب الناس را در چهار روز

ماه و بظرف نفی که اذان اب مجزوه باشد و بقیه
 وان اب مجزوه و وضو سازد از وضو اس این کرد
مسئله و از در دفع بخواهی و غلبه بخواهی و دفع
 اصطلاح و بدین مطالب و خواب در خواب امر الفرائ
 آورده که هر که اید و از حیلنا البیت مشایخه للتائس
 و آمنا و انخد و امن مقام ابراهیم مصطفی و محمدنا
 الی ابراهیم و اسمعیل ان لیس ابلیس للظالمین و
 العاکفین و الرکع السجود و در دفع خواب بخواند
 هر وقت شب که خواهد بیدار شود **اینها** و خواب
 الفرائ آورده که اید بخواند از سوره اعراف سجاده
 و بخواهی را از خدا مسئلت نماید خواب او کبر شود
 اید البیت ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض
 فی سبعمائة الف ثم استوی علی العرش بعث الی النبی
 انما و یطیبه حبیباً و النفس و الفسح و الفوم
 معزات بامر الاله الخلق و الامر تبارک الله

سبحان

ربنا العالمین ادعوا ربکم فصرعاً و خنبه ان الله
 لا یحب الضالین و لا یستد و فی الارض بقعة
 امینة و اذعوه خوفاً و طمعا ان ربنا الله
 قریب من المحسنین **و اینها** آورده که هر گاه اید
 و از النوم اید و ب مغاصبنا فوله کنت من الظالمین
 بر بویست اهو نوشته در میان بندد و خواب در
 بیدار شود تا ایدنا اذ و در کنند و بجهت کوی
 خواب بکند مثل بعضی مناسب هواش کنند تا
 خوابش بر **و اینها** در بحر المنافع آورده که هر گاه
 کوی صبح کایج که انواع و سانه چهره که کیند بارینما
 لعل و کوش او بندد خواب دور **و اینها** آورده
 که اگر خواهی که خواب کسی کو ان شود این ایات را نوشته
 در زیر بالین انکس بکند از خواب بیدار شود و حیلنا
 فوکم سبانا و حیلنا للتبیل لیسنا و حیلنا للثمار
 معاشنا و بیننا فوکم سبعاً و ایدنا و حیلنا لیسنا و حیلنا

اهبا در نگارم حجه غلبه خواب آورده که مرا خواند
 و در وی خود را از آن بنبود و کشا جاده موسی لطفنا
 و کلمه و بگفتن اقل المؤمنین **اهبا** از حضرت جعفر
 صادق مرویست که هر که اجوابی عارض شود اینها
 بخواند سبحان و فی الشان دائم الشان کل یوم
 هفتاد و شت **اهبا** و در صحت دیگر مروی که در وقت
 خوابیدن اینها بخوانند هر وقت از سب که خواهند
 بیدار شوند قل انما انا نسی منکم یومئذ انما الهمکم
 الله و احد من کان برجوا العزاء وید ملک عمل عملا
 ضالیا و لا یبشرك بعباده ربی احدا **اهبا** از حضرت
 موسی اعظم روایت شده که هر که خواهد در سب بیدار
 شود در وقت خوابیدن گوید اللهم لا ینبین فی ذکرک
 و لا یومئذ مکرک و لا یجعلنی من الغافلین
 و انفق احب الساعه الیک اذ عولک فیها فخطیب
 لی و اسئلك فخطیبی و استغفرک فخطیبی الله لا

بقر

یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین چون
 اینها بخواند تکالی و ملک و امول کند که او را
 بیدار کنند و اگر بیدار نشود امر شود که آن را
 برای وی طلب غفرت کنند و اگر در آن سب بیدار
 نشود در **اهبا** در خلاصه الاذکار
 مذکور است که اگر خواهی چنین در خواب بوی در
 وقت خواب اینها را بخوان اللهم انک لشی الذی
 لا یومئذ و لا یبشک و لا یبشک منک بلک الشاه
 و الیل و قعودی اقبل منک کل ملجاء و تحاءد
 ما ادرع منک لکن له ملجاء و لا یج منک الا العزاء
 و اسئلك یلا الله الا انت و اسئلك بینم الملائک
 الرحیم و یج جنتک محمدا سید الاولین و الاخرین
 و یج علی جبر الوصیین و یج فاطمه سیده
 نساء العالمین و یج الحسن و الحسین الذین
 حکمتنا سیدی شباب اهل الجنه علیه السلام

السلام ان صلحت على محمد وال محمد وان تربيتي
ميتي فلان بن فلان في حال التي هو فيها اذ يبايع
فقلته كه اكر خواهد بكي از بغير ان يا احمد را
در خواب ببيند هين دعاوا تا ان صلحت على محمد
وال محمد بخواند پس بگويد ان تربيتي فلان وبعد
از ان والشمس والليل سورة فذكر محمد و
اخلاص وعبوديتن بخواند صد مرتبه مضى بخواند
و صد مرتبه صلوة فرزند و همراي بوضوء
و عجايب راست بخواند و هر كرا خواهد در خواب
بيند سؤال و جواب در صياح هم ميشود و در
كفخي كه موزه كه همراهم مشكل ميشود
علاج تواند كرد با وضوء جابه و رخت خواب را
كه دري ميشود بپاشد بخواند و در وقت خواب
والليل را هر يك هفت بار بخواند بگويد اللهم
اعتقلني من اثمى و عرجا اثمى عينا و

بین شخصی خوابید و باید و علاج کار و راه دفع آنکه
 باو نماید بخریب است **ایضا** گفته اند که اگر کسی خواب
 نداند که حاجت او برآورده میشود یا نه این کلمات
 بر زبان و سنجب نوشتند بخوابد اگر شیرینی و خوب
 بیند انتقم برآورده شود و اگر ترش بیند آنکه
 بیناید کلمات اینست **اهل هواستان هوا و سلی**
سوهو خضر قواهی نصف افشاد بر **طایفه** در کف
 آورده که اگر کسی خواهد کار و کند و نداند که خبر
 او است یا نه این آیه بخواند و بخوابد اگر سفیدی
 خواب بیند خوب باشد و اگر سبزی بیند بد باشد
 زن کند **اَحْسَبُ الَّذِینَ کَفَرُوا نَارًا اَحْکَفُ** بخواند
الَّذِینَ صَلَّوْا عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَرَوْفٌ بِمَا کَانَ
فِی مَلَکِ فَلَانِ خَبَرًا وَ اِنْ کَانَ لَیْ فِی مَلَکِ فَلَانِ
شَرًّا تَارَوْفٌ سَوَاءًا اِنْ حَمَرًا **ایضا عجیده** دفع **ایضا**
 در بخت است که در وقت خواب خواندن سوره و الطاری

دیگر وارد شده است که کسی را حق گرفته باشد سوره حمد
و معوذتین هر یک را ده بار بخوانند و بپوشانند
و غفران بخوانند بر جای و بایست بپوشند و بپوشانند
و از آن آب وضو سازد و غسل کند خلاص شود **اینجا**
در دو ابی دیگر از خواص سوره الفجر است بخوانید
و ایة الکرمی بر جوالی آن نوبید و بر کسی که سرخ دارد
او بر **اینجا** از حضرت رسول روایت شده که اگر حق
در خانه کسی سنگ اندازند او را نگوید حق الله
و کفی سیح الله لمن دعا لیس و ذاء الله منهنی و ذکر
الاصلاق او رده که ایة و ما لنا انما ننوکل علی الله و
قل هدنا سبیلنا و لیعزق علی ما اؤملون و علی الله
کلینوکل المؤمنون را نوشته بر ادبیا و بر خاصیت بار
دارد **در این** حجتی از آنجا که این اسم الذین
در کتاب جمیع اخوان ذکر نموده که عجب حضرت رسول
عزیز که سبعا جزئی بنظر می آید که در ضا و خانه عجب

مرا

مرا بیند و گاهی کوتاه میشود و گاهی بلند میشود و مثل
دینور غسل صدای کنند و مثل بر پی میزد و خشت و مثل
خار خشت میباشند و از ایشان و خشت بکرم و خوف
مسئولی میشود حضرت فرمود که الهام عام خانه تواند بود
حضرت امیر را طلبید و این حجت را ملازم بود و آن
حضرت فحش و ابودجانه گرفت و بجان خود رفت
و ابودجانه گفت که چون خوابیدم آن نوشته در دست
کرم ناگاه در میان خوابی و ناگاه شنیدم که کسی
گوید ای ابودجانه ایمان ایمان این نوشته از خود
دور کن که ما را هلاک کردی و صد کرم هم که دیگر خانه
نویسایم ابودجانه گفت دیگر کسی را ندیدم و حجت بود
که مرا از سر ایشان محفوظ داشت و حجت اینست و حجت
و از موده است هذا کتاب محمد رسول الله و رسول
عزیز العالمین من طریق الذی و العشار و الذی و
الطریقین یحیی انا عبد قاری لنا و لکم فی

لِقَوْلِهِ سَبَّحَهُ قَاتِنْ بَكْنٍ عَاشِقًا مُؤَلِّيًا اَوْ فَاجِرًا
مُقْتَحِمًا هَذَا كِتَابُ اللَّهِ مَبْطُونٌ عَلَيْكَ وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ
اِنَّا كُنَّا نَسْخُحُ مَا كُنْتُمْ مَسْأَلُونَ وَرُسُلُنَا يَكُونُونَ
مَا تَمْكُرُونَ اَوْ كُنُوْا صَاحِبِ كِتَابٍ هَذَا اَوْ اَطْلَعُوا
اِلَى عَسَاكِرِ الْاَوَّلَانِ وَالْاٰخِرِ مَنْ يَرْحَمُ اِنَّ مَعَ اللَّهِ
الْهَاتَا اَحْرَ لَآ إِلَهَ اِلَّا هُوَ يَكُونُ مَا لَكَ اِلَّا رَحْمَتُهُ
كَدَ الْحَاكِمِ وَالْإِلَهِي يُجْعَلُونَ هُمْ لَا يُعْمَرُونَ حَمْدُ
مَقَرَّتْ اَعْدَاءُ اللَّهِ وَبَلَّتْ حَبَّةُ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ فَسَبِّحْهُ تَكْلِمًا اللَّهُ دَعَا
الْتِمِيزُ الْعَلِيمُ **اَمَّا** وَجَرِ الْمَنَافِعُ اورد که اگر
کبرا باذ صرع کوفه باشد سوره والتل را براد بخواند
و بدین دعوی خود **اَمَّا** بنویسد بر او بند صرعش ناپدید
شود بعد از جمله مختلف من بقدر مختلف اصابه
الْقَلْبَةِ وَتَعْبُو الشَّمْسُ اَنْ تَقُوْنَ يَلْقَوْنَ غَيًّا وَ
عَلَى اللَّهِ عِلْمُ خَلْقِهِ وَ اِلَيْهِ اَجْمَعِينَ **اَمَّا** انصراف

از زمین

امیر المؤمنین در هیچ الدعوات مذکور است که
بجهت مضارع و مضموم تاثیر عظیم دارد و بجهت هر
جزئی که ادعی را از او ترسد و از سر سلطان و دزدان
و سلطان و جانوران مؤثر بر او را راست بنده
عبدا از جمله ای کفوش ای کفوش اورد شنش
غضط طغ با مططرون و بالسبون ما و میا سنا
ما سوما ططا لوس خطوس مسفلس مسابعوس
و طغوس لطیفکس هذاجباب الوقتی از ضنینا
الی معوس لاجل مر و ما کنت من الشاهدين اخرج
بقدره الله منها و الا کنت من المسجونين اخرج
منها فما يكون لك ان يتكبر فيها فاجرح منها
انك من الضاعين اخرج منها مذمومًا مدحورًا
ملعونًا لعلنا اصحاب السبک اخرج با سولاسو
سودا بلا سم الحزون با اصطرون طرمون و افعون
تبارک الله احسن الخالقین ما هنا ما هنا شرافنا

اخرى فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ وَاسْرَفَتْ اِلَآءِ سُبُوْدٍ
وَرُفِعَ الْكِتَابُ وَجُوفٍ بِالْيَتِيْمِ وَالْضَّالَّةِ
وَفُتِحَ يَتِيْمُهُمْ بِالْيَتِيْمِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِيْنَ **ص** وَرَفَعَ سَمْعَهُ رَدَّ
مَعْبَرٍ مَقُولٍ كَهَرَمِ امير المؤمنين وهو كنه
رفع سحر ابن عوفد وانبوهد واخلو نكاه دار
موجب وفتح عظيم دار دين الله ويا الله ما شاء
الله دين الله ولا حول ولا قوة الا بالله وقال
ما حُبُّمُ بِهِ التَّحَرُّ اِنَّ اللهَ سَبَّحَهُ اِنَّ اللهَ لَا يُلَاحِظُ
حَسْلَ الْمُتَدِينِ فَوْقَ الْخَوْنِ وَحَسْلَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ
فَقَالُوا هَذَا الَّذِي اَنْقَلَبُوا صَاحِبِيْنَ **ا** وَرَفَعَ
دِكْرَ مَرْمُودٍ اَكْرَارًا لِمَا يَسَاحِرُ رُفِي عِدَارَاز
سُبَّ وِيَسْ اَنْمَارِضُ رُفِي عِيَابِ عَائِدِيْنَ وَفَتْ
مُحَمَّدٌ لِكُلِّ دِيْمٍ اِنَّ اللهَ سَتَدَّ عَصَدَكَ بِاِحْيَاكَ
عَجَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَهْلُونَ اِلَيْكَ يَا اَيُّهَا اَنَا

وَمِنْ اَتْبَعَكُمْ

وَمِنْ اَتْبَعَكُمْ الْعَالِيُونَ **ا** حَبَّة اَطَال سَمْعُ حَبِ
وَارْمُودِ اسْتِ كَهَرَمِ مَاجُودِ نَكَاهِدَارِ عِدَارِ
حَسْبُ وَاَقْبَانِ اِلَى اِلَاحِيْلُوْا مِنْ حَسْبِ اَعْلَانِ صَادِ
مَسْوَرٍ اَوْ حَسْبُ نَازِيْنَ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ سَدَّ اَوْ مِنْ حَسْبِ
سَدَّ اَقْبَانِ مَعْمُودِ لَمْ يَسْعُرِيْنَ وَاَلَيْسَ التَّحَرُّ
سَاحِدِيْنَ وَمَا لَوْ اَصَابَتْ الْعَالِيْنَ وَتَبَّ
وَهَرُونَ قَالَ اَسْمُكُمْ بِرَقَبَلِ اَنْ اُزْنَ لَكُمْ اِنَّ
لَكَبْرَكُمْ الَّذِي عَلَيْكُمْ اَلْحَقُّ فَالْوَاغْدَانِ لَأَحْرَارِ
اَنْ يَجْزِيَا كَمْ مِنْ اَرْضِكُمْ لِيَجْعَلِهَا عَيْنَ كَهَبِصِ
مِنْ حَقِّقٍ وَبِحَقِّ صَمٍّ وَبِكَمْ عَمِيْ تَهْمُ لَا يَسْمَعُونَ
وَلَا يَكَلِّمُونَ **ا** وَارْوَدَهُ اَنْدَكَ اَكْرَابِيَّةً وَمَا عَمَدُ
اَلْاَرْسُولِ فَاَدْخَلَكَ مِنْ قَبْلِهِ اَلْاَسْكَالَ نَاسِجِيْنَ اَلْاَكْبَدِ
كَمْ دَرَسُودِ اَلْجَمْرَانِ رُفِي اَمْنِيْ رُفِي كَوَارِضِ
لَا يَسْتَدُ فَوْسِدَانِ سَمْرًا جَلَّ كَرْدِ وَاَكْرَهِيْنَ اَبَا
حَبَّارِ اَنْ كَمْ مَكْتَبَتِمْ جَوَانِدِ سَمْرًا اَنْ يَكُوْا كَرْدِ

اهلبا آورده اند هر که این ایه بدست داشته باشد
 و از زبان بلبلد تا هفت روز سوال از الله عمر
 بر او کار کند و تو: **اهلبا** فی سبیل الله جمل
 فی الارض من اخرجنا و سقنا و من عرج
 من ربک صفیاً و الا لله و رسول الله و الله
 فقد وقع اجره علی الله و الله عفو و رحیم
اهلبا و شیخ ابو العباس نووی گفته که سر این بیت
 راست نوشته و هفت نوبت بپسندت بلکه بگوید
 همین دفع میدهد اما گفته که بر بعض باید نوشت
 و بعضی گفته اند که تعلیق این نیز همین فایده دارد
اهلبا این کلمات را که بر لب و باطن بیان رکعت است
 مسح نوید و مسح بر آستانه از زبان خود بگوید
 و سه روزی در پی این نوع کند مسح باطل کرد و بعد از
 لببلد تا من اذکر شیخ با عجز و مووی یا الله اعظم
 قاذم فی ثبات سبیل اذکر حق صدق الحق

و کبر العقی

و کید الغیبه انک علی کل شیخ و قد یزید **اهلبا**
 آورده که این ایه تا هفت بار بر لب بخواند
 تا مسح بخورد و هر روزی باطل کرد و مسح
 با سوسا سوسا **اهلبا** سه روز باید و بگوید
 نوید و در لب روان اندازند مسح وضو بعد از
 لببلد و کزنا من حبث حبثنا و عافنا من حبث
 بلینا و ملینا من حبث ملکنا و سکن الله علی محمد
 و الی اجمعین **اهلبا** از خواص مؤمن که است که
 چند او را در آستانه خواند و حق کنند ما مسح کرد
 بر اهل از خانه **اهلبا** در خواص خطا و گفته اند که
 اگر کسی ایشان او را در وقت نماز جمع خواند
 و در اجل نموده بدان اید بر آستانه با عجز جلالت
 مسح و رفع آن سه شود **اهلبا** از خواص اسم قائم و
 واحد است که این دو اسم را بطریق استخراج فی
 و ای ح م و برکت دست مسح نوید و مسح وضو

و اینها اگر اینجور و فراتر نوشته باشند بگویم که بده
 دهد و در ساکن شود **و اینها** در خواص مال چهار در
 که چون قبل از طلوع افتاب در روز و شب در یک
 حب بردارند و در غرضه کوبیده و غلغله نمایند
 دفع کند و چون در ساعت هم روزها و شبها در اول
 حبه دفع عداوت مؤثر است بجز هر رسیده **اینها**
 در دفع جنیم بد در اصابه واد شده که در بیا پیش
 که جنیم بد او را در فیر و شتر و در دین و اصل می کند
 پس هرگاه آدمی از جنیم خوشی آید الله اکبر بگوید و در
 دیگر نام خدا ببرد و از حضرت صادق علیه السلام گفت که چون
 جنیم کسی را و با جنیم او در کوی تاثیر کند سه مرتبه بگوید
 ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم
اینها هر نو که هرگاه خواهد صحبت میکرد و خواهد
 از خانه بیرون رود و سوره معوذتین را بخواند هر روز
 و در جنیم بد بدو کار نکند **اینها** در روایت دیگر

که اگر این

هرگاه از ارجحیم بد با و رسد دشوار را بر او
 کند و سوره حمد و معوذتین را بخواند و در پیش کشد
اینها نفوذ حبه جنیم زخم رسیده مجرب و از موه
 الله شربت مطر حایس و بحج حایس و لکله اسیر
 و رطب با حیس و در العین و عین العین
 فی کینه و تحریه و ما لای فارجع البصر هل ترى
 من فطور ثم ارجع البصر کتبتین بقلیبت الیه
 البصر خامیثا و هو حبی **اینها** اسبغاء و حبه
 جنیم زخم بخواند مجرب ما شاء الله کان و ما
 لم یکن و اشهد ان الله علی کل شیء قدیر
 و ان الله یبکل علما و احضی کل شیء عذرا و لا
 حوله و لا قوة الا بالله العلی العظيم **اینها** بجا
 نیا بخورد نگاهدارد آید صابکه و ان کما و الذین
 نالوا **اینها** این امور را بخواند و جنیم نکند اندک
 خود دارد و جنیم نکند اندک بر پیشه نوشته بر پیش

جم

نداحا

جوان با ایشان زند تا سکنه شود خات با بسم الله
 عظیم الشان القوی السلطان الشکر به لا مکان
 عکس عابدین و حکیم حاکمین و حجر یادی و کلبه امیر
 و نایب قاری فی عین العارین و فی احب خلق
 الله الیه و فی کبد و کلبه کلبه کلبه کلبه
 هل رفا من ظهور ثم ارجع البصر کما یب
 یقلب الیک البصر خاسئا وهو حسب **ایضا** حمید
 شیم رخ بنوید این کلام را بر پشته بر کرا می باشد
 در میان پاها او بر زمین زند و اگر حیوان باشد
 در میان پاهای او زند و شکند و در وقت سکن
 بگوید بسم الله و یا قده و علی اسم الله و اسم العین
 و کلام که بر پشته نوشته شود اینست خاتمه حضرت
 جعفر بن محمد انفعلت انفعلت **ایضا** الله الله
 که دعوا می سفند است که هر که آن را با پا بر کعبه
 مغلق کند دفع سحر و چشم بد از او بشود **ایضا** از حاکم

الحاکم

فاج سید است که چون کبریا چشم بد برسد از اجوی
 دوران طلع صود و سحر چشم ظاهر که در هرگاه در طرف
 منبه خانه شخصی بگذارد سحر بر اهل آن خانه نماند
در چشم در رفع الرجال و حل رجوط و قوا با و دفع
 سرعت ازال در کفعی او و که اگر مردی را سینه
 باشد چهار عدد بر پشته بر می آید و پوست کوبد
 بر پشته آن نوید و با شانه خود در ساعت کتوبد
اول موقع الحق و یطکل ما کانوا یجملون **در**
 قال ما حیتم به النحر ان الله سبیل ان الله لا
 یصلح عمل المفسدین **در** اثنا صنعوا کتب سحر
 ولا یفیلح الشاکر حبت اقی **در** چهار بار بر پشته
 با حق علی الباطل مندمعنه و اهورا حق
 و لکم الوبل منی ضیفون و لا حول و لا قوة الا
 بالله العلی العظیم **ایضا** بر پشته بر پشته بر پشته
 کتمه بایند ستور بنوید **ایضا** اذا رکب فی القفین

يَعْلَمُ اللَّهُ أَدْرَاكَ مِنْ كُلِّ دَآءٍ يَعْظُمُ عَلَيْكَ يَوْمَ اللَّهُ
 اللَّهُ سَاقِيكَ يَوْمَ اللَّهُ هَذَا فَاسْتَكْبِرْكَ يَوْمَ اللَّهُ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ فَلَا أَفْنِمَ مَوَاقِعَ الْخَوْفِ لَكِنَّ يَوْمَ
 اللَّهُ **أَمَّا** أَنْهَضْتَ مَا مَرَّ مِنْكَ كَمَا أَنْ تَعْتَبِدُ
 سَبَّاحُ بَرِي سُبْحَانَ سَمِيحُ بَرِي سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 حَذَائِكَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 لَا رَأْيَ مَا سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 الْمَلُوكِ لَا حِجَابَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اسْتَفْنِي وَ
 عَافِنِي مِنْ دَآءٍ هَذَا فَاقْبَلْ عَبْدُكَ وَأَبْنِ عَبْدُكَ
 الْفَلَكُ فِي مَقْبَلِكَ وَفَاصِلِي بِبَيْتِكَ **أَمَّا** وَجَدْتَ
 دِكْرُ مَعْرُوفٍ كَمَا سَوْرَةُ حَمْدٍ وَمَعْرُوفٍ وَمَعْرُوفٍ
 وَأَيُّ الْكُرْسِيِّ جَوَانِ وَأَبْنُكَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 بَنُوهُنَّ اللَّهُ أَرْحَمَ رَحْمَتِكَ الرَّحِيمُ وَحَمْدُكَ الرَّحِيمُ
 مِنْ سَعْدَةِ الْحَرَمِ يَا أَرْحَمَ رَحْمَتِكَ أَنْ كُنْتَ أَمْسَتْ
 يَا اللَّهُ وَاللَّيْلُ وَاللَّيْلُ فَلَا تَأْخُذُكَ الْغَمُّ وَالْغَمُّ وَاللَّيْلُ

وَلَهُ نَوَافِلُ

وَلَا تَقْوَ مِنْ الْغَمِّ وَلَا تَقْوَ مِنْ الْغَمِّ وَلَا تَقْوَ مِنْ
 عَنِ الْقَائِمِ وَأَنْ تَقْوَ مِنْ الْقَائِمِ بَنُ الْقَائِمِ إِلَى مَنْ
 بَنُ الْقَائِمِ أَنْ تَقْوَ مِنْ الْقَائِمِ أَحْمَدُ اللَّهُ تَعَالَى
 عَمَّا فَتَرَكُونَ عَمَّا فَتَرَكُونَ **أَمَّا** عَمَّا فَتَرَكُونَ
 كَمَا بَرَسَ فَتَرَكُونَ كَمَا بَرَسَ فَتَرَكُونَ وَارْ دَوْدُ
 بَلِغَ عَمَّا بَدَأَ **أَمَّا** عَمَّا فَتَرَكُونَ لَأَخْفَى إِلَيْكَ أَنْتَ
 لَأَخْفَى **أَمَّا** عَمَّا فَتَرَكُونَ عَمَّا فَتَرَكُونَ عَمَّا فَتَرَكُونَ
 الْفَالَكِ مِنْ سَبَبِ عَمَّا فَتَرَكُونَ لَأَخْفَى إِلَيْكَ الْفَالَكِ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ **أَمَّا** كَيْفَ
 مَعْتَبِرُهُ مَسْطُورًا كَمَا أَنْ تَقْوَ مِنْ الْقَائِمِ بَنُ الْقَائِمِ
 رَأْسُ بَدَأَ أَوَّلَ سَوْرَةٍ فَاعْمَدُ وَعَمَّا فَتَرَكُونَ بَنُ الْقَائِمِ
 يَوْمَ اللَّهِ وَيَا اللَّهُ وَأَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّالِيَاتِ
 الَّتِي تُكَلِّمُهَا إِلَى الْإِحْيَاءِ وَرُفْعَةٍ بَنُ الْقَائِمِ وَرُفْعَةٍ
 شَرِّ مَا خَلَقَ وَرُفْعَةٍ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَالشَّامَةِ
 وَالْعَائِدَةِ وَاللَّامَةِ وَمِنْ شَرِّ خَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

وَشَرِّ قُتَاتٍ الْعَرَبِ وَالْحَمِّ وَمِنْ شَرِّ مَنَاقِبِ الْبَنِي
 الْأَقْبَرِ وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
 هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رِجْتَ عَلَى حِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 رَبَّنَا عَلَّمَكُنَا الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ وَالْكِتَابَ الْمُبِينُ إِنَّا نَعْتَدُكَ
 رَبَّنَا وَسَلَامًا عَلَى فُلَانٍ فَلَا تُدْرِكُهُ الْأَعْيُنُ وَإِنَّا
 قَتَلْنَاهُ أَوْ آخِطَلْنَا رَبَّنَا وَلَهْجُكُنَّا عَلَيْهَا بَرَاءً بِرَاءً
 حَمَلْنَاهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا إِنَّهُنَّ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 إِنَّا نَبِّئُكَ وَأَخْفَيْنَا فَتَغْفِرَ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّهُنَّ لَفِي
 قَاسِرٍ نَعْلَمُ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 الْكِتَابَ الَّذِي نَتْلُوهُ عَلَىكَ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي
 لَا يَمُوتُ وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُدْعُوا إِلَى اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ أَتَوْا مُسْرِعِينَ وَحَدَّثَ الْأَنْبِيَاءُ لَنَا
 مَعَكُمْ وَحَدَّثَ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَوَعْدَهُ الْأَحْزَابَ
 وَحَدَّثَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا تَقْوَى إِلَّا بِاللَّهِ كَتَبَ اللَّهُ الْغُلِينَ
 أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ مَوَدِّيٌّ عَنِ الْأَعْرَابِ اللَّهُ هُمُ

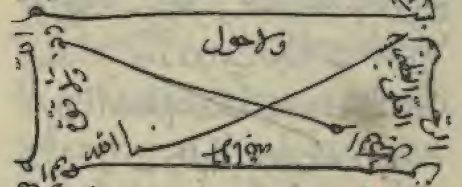
الْبَرُّ

الْعَالِيُونَ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَافِرٍ
 مُتَقَرِّبٍ وَكَتَبَ اللَّهُ عَلَى نَفْسِي وَاللَّهُ الظَّاهِرِينَ
وَاللَّهُ در کتابم آورده که بر ما خدای تعالی
 جل جلاله توان خواند مژده و به عید و روزی باشد
 محرم بلغ نماید پس الله و فی الغز و الکبریا و القوی
وَاللَّهُ طریقه دیگر و به بار چه مند فاشد روزی
 یکی بلغ نماید **اول** عَشْرَتِ یَا ذِی الْقُرْبَى **وَمِنْ** سَلَامَةٍ
 یَا ذِی الْقُرْبَى **سَبْعِمِ** سَكَنُ یَا ذِی الْقُرْبَى **وَاللَّهُ** در جبر
 از الهیاد کر موده که اگر استبدادت باشد و باشد
 از یلخت و اگر و بنیان روز باشد از سواد موده و
 اگر در وقت نماز حضرت باشد از خون باشد و
 اگر بت در سبب از یاد باشد و خلاصه القاری
 آورده که در ضرها و سید سید بادام را به بقیه محرم
 میکند بخود که مغزین در دست باشد و هوای بر
 نه بدیند و در صباح بعضی از انشا و به فوز یکی تکلم

نشسته بر روی آفتاب بودید **اول** بسم الله **دوم** بسم الله
 الله **سوم** بسم الله الله الله و هر روزی ب دارناش
 بخورد **ابن** بر بزم مرغ در صبح دو چهارشنبه قبل از
 آنکه بگو حوت زند نوشته و در میان که خنجر بگذشته
 نصیبان سه نوبه میان تخم بچید و در زیرها کتر کرم
 بچند کند و زرده از آن محوم نباشد بخورد و مصلحت
 از افساک چهار چشم بدید به نیت چهار روز و نیت
 او و بوسه های از ادواب روان حوت اندازد و در میان
 بر بادوی راست محوم بندد **بسم الله** بسم الله الرحمن
 طارما الرحمن ابنا بسم رب فلان بن فلان را بار
 میا حق محمد رسول الله و بحق علی ولی الله **ابن** محمد
 بر حسن القنار روایت کرده که خنجر حضرت صادق
 در قمره صالحی که بت داشتیم و بجز آن هرگز نگویم که
 دارم فرموده که هر که از نیت است کند شفا بخابد و روز
 دو رکعت نماز کند و رخسار داشت و بدین گذارد

در این

وده منبر بگوید یا ای کرم بنی محمد صلی الله علیه و آله
 و آله اکشف الی الله بک قیما نزل فی **ابن** محراب
 و از موده است که این مربع نوشته و در زیر نیت
 دارند و آله و آله و بفرستند صحت باید مربع اینست

ابن در محراب بت ربع و جنب و قشریه
 و بت سره که از آنرا گویند و اما بت ربع این
 ابن نویسید و بر او بنید و در نیت و بیک زبان
 نوشته بدید تا بخورد و بت رخصت و نایا رکعت
 بود او سلا تا علی ابنا هبیم و آراد و ابنا کبلا
 بختلنا فم الاخرین **ابن** در و آیت و بیک است
 از جناب ایام موی عالم که بدست راست خب دارند

بسم الله الرحمن الرحيم و در دست چپ او نوید بشمار الله
 استراحت می کند و در پای راست او نوید بین
 الله استراحت و بر پای چپ او نوید لا یرون قفا
 شمس و لا یقصر یز و در میان کف او نوید
 حیر الله العزیز الجبار و نباید شک بنا و رافع
 بیند **ایضا** و در روایت دیگر است که شخصی
 امام رضا اند و عمر نکرد که بت ربع مایه طایفه می کند
 حضرت دوات و قلم طلبید و بر کاغذی نوشت
 انک الحمد لله علی بن فلان بن فلان یا ذین الله
 فلانی و در زیر آن نوشت که خادم سلیمان هفت
 مرتبه در فرموده غلام خود که در شش بار که این
 مان فرستد باشد خادم حاضر گردد بر آن و غفر
 موبست و بنزد دهان آورد و بر جانب راست چهار
 که و بر جانب چپ چهار که و در وقت که روز
 ماحر و معوذتین را صلوات و ایما لکرم یا خواند و

بآن

مایه و داد و فرمود که بر پای راست او نوید و الله
 بشت ابتدا لکن سوختن خواند و فرمود که نا این
 مایه باشد عجا می کند **ایضا** بخبر رسیده که در
 با قلا را سوراخ کرده و دو عدد شیش در آن جای داد
 صاحب تیغ ربع بلیید و غشود **ایضا** و چهار تیغ
 بر سر برك و درخت و غیره است که در وقت غشایند
 بیکر بنام مویض و بر یکی بنویسد طسوما و بر دیگری
 او حوما و در دیگری نوید و بر کما
 در آب روان اندازد و غشود **ایضا** طریقه
 دیگر نوک دست راست مویض استراحت نوید
 سال صلح صلح موت مات و بر کف دست چپ
 نوید صلح صلح مات موت **ایضا** و بر چهره نوید
 و در شش رخت نا بالغ بر آن بچند و پنجاه و هفت
 اندازد تا مضر بچند شود و در شش خود و نهان
 خدا مضر و مویض کند مدهد مویض بخورد و نوشت

ازاد و اب روان اندازد و در مشرب را بپندد چپ
 سینه مدونه با قند انقود ایقود باخوسطه
 قنقنا انقوات القنقنا و قنقنا و قنقنا
 قنقنا انقوات انقوات حیدرت روز بره برک سید
 با انجیر نوید و هر روز یکبار در زبان ناخوش
 بخورد کند **اول** معقود شلاد و مرقه هاسان **دوس**
 مرقه شلاد و فرعون قارون **سهم** شلاد و معقود
 مرقه سلطان **ایضا** بر سر مغز بادام نوید و
 روزی یکی در وقت روز بخورد **اول** حیدرت **سهم**
 و ما رتبت **دوس** الرحمن اذ رتبت **سهم** **ایضا**
 و لکن الله رتی **ایضا** سید با و چه طعمه نو مشرب
 روزی یکبار سر مشرب بخورد روز و پنج سوره **اول** حیدرت
 اربط **دوس** حیدرت اربط **سهم** حیدرت اربط
ایضا دستور و یکبار برک انار نو مشرب و روزی یکبار
 در زیر دامن رود کند **اول** حیدرت **دوس** حیدرت

۵۴۴۴۴

سهم حیدرت و در دست و بگردارد که بر سینه
 نان یا بر سینه سبب نو مشرب روزی یکی را بخورد
اول انقوات خفقت الله عنکم و علم انقوات
 صفت **دوس** برید الله انقوات عملکم و حلون
 انقوات صفت **سهم** تخفیف من رتبت **ایضا**
 صفت دسوز و عجل آورد **اول** قد فرقت **دوس**
 قد فرقت **سهم** قد فرقت **ایضا** معالج من بر این
 انقوات نو مشرب تا روزی چهار سید حیدرت معج العین
 بلقینان کینها بر رخ لا یخفیان و بینهما بر رخا
 حیدرت حیدرت و لانا و کونی بر دق و سلا ما علی ابراهیم
 حیدرت حیدرت الله هم الغالبون و کعدت سفت
 حکمنا العباد و المرسین انهم هم المصورون
 و ان حیدرت الله الغالبون **ایضا** نوع و یکبار این
 بخورد را بر بادوی راست بر سینه بندد و دفع سوره
 و بحر حیدرت عباد ذمیل و کوان خزان سید حیدرت

اَوْ قَطَعَتْ بِهَا اَرْحَامُ اَوْ حَكَمَ بِهِ الْمَوْلَىٰ يَلْعَنُ اللَّهُ اُولَئِكَ
 جَمِيعًا مَّا نَشَاءُ يَلْعَنُ فِي مَا بَعَاثَنِي وَيَلْعَنُ اَنزَلَنَاهُ
 وَيَلْعَنُ تَرْكُ مَا يَمُرُّ مَلَانِ بْنِ فَلَانٍ خِيَارُهُ وَيَلْعَنُ
 وَمَنْ اَقْبَهُ وَالْحِ اَللّٰهُ وَلَا غَالِبَ اِلَّا اللَّهُ **ابن** جبهه
 من لوز بجها و قطعه خوب بيد نويد **اول** جمهور
 و فرعون في عون **دوم** جمهور معروف و **دوم**
 جمهور شداد سيد **سوم** جمهور از دست تراش
 و هر روز یکی را مانان و اسند و در وقت غرق است
 خود اند و بگوید خیمه سر و بگوید و هر روز
 فلان بن فلان **ابن** و سوره و بگوید قطعه خنده
 نوید و کلاب و آب بگوید و هر روز بانشانی
 بخورد سقا با بد **اول** بعد از خیمه هلك هلك
دوم همه سقا **ابن** اقد الغریز الحکیم **سوم** بقی
 اظط اظط هلك و منی اظط اظط هل نوحی **ابن** بیه
 سقا و ام نوید و روزی سه تا را بخورد و سه تا از بک

طه

طرف نوشته لیسرا الله و بر طرف دیگر نوشته سوما
 سه تا بر طرفی الرحمن و بر طرف دیگر و سوما سه تا
 از خیم طرف دیگر و ابو سوما و اینجمل بصر اخذ
 که بر هر دانه سه مرتبه قل هو الله احد را بخواند **ابن**
 و امان **اول** سارا آورده که این طلسم اثر دارد و روز
 یکشنبه بر سه قطعه کاغذ بنویس و یکبار در دهان
 و یکبار در روز و دو شنبه و یکبار در روز سه شنبه
 و یکبار در روز **سوم** با آب بنویس بوی که اثر نوشته در کاغذ
 ماند و در من بانشا بخورد تا کور رفع شود روز
 چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه همین دستور معول
 در آرد البته در حضور و بحر حبت **اول** **دوم** **سوم**
ابن در هر المانع آورده که این نفس را نوید
 و بنویسد و بخورد و روز او در حضور و بر طرف کرد
 سج **عسوی** **عسوی** **عسوی** **ابن** آورده

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَكْبَرُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ
 وَأَعْدُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ وَأَكْرِى دِيكَ جَوَانِدُ بَكِيدُ
 مِثْلَ عَنَافٍ وَخَذَرُ وَأَعْمَدُكَ **أَيْهَا** دِرْسَاعُ
 أَحَدُ وَزَجْجِدُ نَاهِ مَبَارَكُ رَمَضَانَ دُرُ كَيْطُ لَوَانِي
 مَبُودِيدُ وَبَا جَوْدُ نَظَاهِدُ وَبَعْدُ زَجْجِدُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ يَا فَتْحُ مَحْطُ بِكَ عَلَمُكَ كَسْرُ ل
 هِ وَنَ وَالْحَقُّ أَقْنَانُهُ وَالْحَقُّ تَزَلُ وَمَا أَنْتَ لَنَا
 إِلَّا رَحْمَةٌ لِلْعَالَمِينَ تَوَجَّهَ حَيْثُ سَقَتْ فَاتَيْتُكَ
 مَقْشُورًا بِأَنْزَابِ أَبَا أَنْزَابِ **أَيْهَا** مَرُوبُ
 كِهْ مَحْضُ جَزْجَزِ صَاوِنِ اَزْدُ رُوى كِهْ دَاشْتِ سَكُونِ
 كِهْ حَضْرَتُ مَرُودُ كِهْ دَسْتُ بَرَانِ بَكْدَارُ وَهَفْتُ مَرُوبِ
 اَسْدُ عَا جَوَانِ كَيْمَرُ أَفْقُهُ الَّذِي لَا تَقْرُءُ مَعَ اَسْمِهِ
 بَقِيَتْ فِي الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ وَالْمَاءُ وَهُوَ الْبَيْعُ الْعَلِيِّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَاللَّهُ **أَيْهَا** وَوَرْدِيَّتُ دِيكَ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ وَضَا
 مَرُوبُ كِهْ حَضْرَتِ عَمَلُ بَرُومَرُودُ كِهْ شَيْعَانِ بَارُ
 مَعْلَمِ دَهِيدُ كِهْ جَجْجِدُ وَرُودُ سَرِ اَسْمُكُمَا وَاعْجَابُ
 كِهْ اَسْمُ اعْظَمُ دِرَا وَهَسْتُ اَللَّهُ سَفَا مِي بَابِدُ يَا
 طَاهِي يَا ذُرِّيَّ طَهْبِيدُ بِأَطْمَاسِ **أَيْهَا** وَوَرْدِيَّةُ
 الدَّعْوَاةِ مَسْطُورِ اَسْتُ كِهْ جَجْجِدُ وَرُودُ سَرِ مَحْرَبُ
 كِهْ نَدَاتُ بَدِينِ دُوشِ وَابْتِكَلُ دِهْ سَطْرُ كِهْ
 هَرُ سَطْرِي نَرُصِ بَابِدُ وَبَعْدُ اَزْ سَطْرُ دِهْ مَبُودِيدُ
 صِ وَالْعَرَانِ ذِي الذِّكْرِ بِلَا الذِّكْرِ كَفَرُ وَافِي غَزْوِ
 وَسَفَانِ وَوَرْدِيَّتِ اِنِ دِهْ سَطْرِ اَبِدُ وَكَفْتَا
 مَا بَدِ مِنْ ضَرَرِ اَبِدُ دُوشْتُ فِشْرُطِ اَنُكَ كَا ضَايِ
 كَفْتَا مَسْطُوحِ قُوشْتِ مَرُودُ بِرَا طَرَفِ اَرِ بَعْدُ اِنِ
 اَبِدُ وَلَا اَحْتَلَقُوا اَرُوسُ كِمِ بَابِدُ بِدِ الْعَطَابِ بَابِدُ
 نُوشْتُ وَوَرْدِيَّتِ مَرِيعِ نَامِ مَرِيعِ وَنَامِ مَا دُرَاوِ
 نَبِي مَبُودِيدُ وَوَرْدِيَّتِ مَرِيعِ مَرِيعِ اَنْ خَدَا اَسْمَاوِ وَوَرْدِيَّتِ

لاک ال ک ا ح ا ح **اینا** در بحر المضافه آورده
که بجهت دوسر کلمه سائنا ها و انبوسید و کاره بر
دارد و در نداهای می فرزند اگر دود قطع شد
بها و لا و در نداهای شاعیلند و اگر ساکن باشد
در جیمهای ها و کند و مقشود **اینا** آورده که این
امثال بر پیشانی نوشته در و ساکن شود ان شاء الله
و مجرب الولا لولا مالولا لولا **اینا**
سوره فاطمه الکتاب را بحروف مقطعه نوشته با جز
دارد و در دفع سوء **اینا** آورده اند که این امثال
زین بن نفس کند اده اده اده و اول کار را در جیم
های اول بنید و باید کار را در اسنان مالیده بنویسد
بایستد و صاحب دوسر را برسد که دوسر و فضا
مانند اگر نیکه نایستد بوجیم های دوم بنید و برسد
اگر دفع شده بوجیم های نهم بنید و همین دستور
اگر نرفته باشند در چهارم بنید و اگر بر نشود در پنجم

بنید

بنید **اینا** در بحر المضافه آورده
صلوات در دفع درد شقیقه و پسر از حضرت
امام علی بن ابی طالب و ابی بنده که این ای را بر کاغذی
نوشته و با طرفه که در می کند پیاپی و دفع
و کلمه می فرزند **اینا** بالوضیعه لولا انک لعلک علیک
لولا انک منیر فراراً و الملیک منیر **اینا**
مرویت که جیب سبانی نگاه کن و حضرت امام
علی با قر که هفت روز بنید در شقیقه می بخارن
میگردد و فرمود که بکند و دست بر آن جانب که درد
می کند و سه مرتبه بگوید یا ظاهراً موجوداً یا باطناً
عزیز مقشود **اینا** علی عینک الضعیف آبادیک
الجهیلک عینک و اذ عینک ما بدین اذی انک
رجیم **اینا** بعد از جمله ضبط اندک شقیقه و
بانگشاهام و شباه حکم گرفته بایستد بخواند
کان منکم من یفعل انی اذی من راکمه فقلید

من صباهم أو صدقة أو ضلوك يا الله حق أيمانهم
 فمن تكنت قائما تكنت على نفسه ومن أوفى
 بما عاهد عليه الله فنبهته أجر عظيم أسكن
 سكنتك بأوج الحقيقة بالذي سكن ليلي الليل
 والنهار وهو التبع العليم **أما** در كتاب
 مكارم اوردده كه حضرت صفه واق فرمودند كه عباد
 در شفقه ابن ايات قرآنی را بران خوانند و لو ان
 قرانا سميت به الجبال او قطعت به الارض او علم
 به الموت بل لا امر حيا تكاد التواء يقطعون
 منه ونشقي الارض ونخر الجبال هذا جعلنا من بين
 ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغنياهم هم لا يبرون
 يا ارض ابلجي ما فركنا يا ايها الغلي ضيفي الماء
 ضفي الامر واستوف على الجودي وقيل جدا العقم
 الظالمين **أما** در سورة مذكور عباد از جمله عباد
 انك شفقه را با انكسارها م و سبابه محكم گفته اند

كأن

جواند ابد حق كان منك من قيتا كه در جسد مطهر
 از بن و كرمند تا الميعاد عليهم **أما** عباد از جمله عباد
 لا تخرج فلو بنا عبد از صدقنا و حب لنا من
 كنك رحمة انك انك الوهاب واكثر فنجند
 بكرة بكنفونهم ان خود سعید و نرم كند و ستم
 موضع را و ان جواند و مجوزد البند شفقا با **أما**
 عباد جمله حضرت جعفر صادق از در شفقه شكايت
 كرد حضرت فرمود كه چون از نماز فرضه فارغ شو
 انك سبابه را در میان هر دو چشم خود بكذار
 و هفت مرتبه بگو اجنان اشفي وانك بر ابروی
 راست بمال و بعد از ان همان انك را همان
 موضع بكذار و هفت مرتبه بگو يا ستان اشفي وانك
 بر ابروی چپ بمال و بعد از ان كف دست راست
 بر میان سر بكذار و بگو يا من سكن لى الليل
 والنهار وما فى الثموا و الارض صل على محمد و آله

و اسکن ما بنی **ایضا** در خواص الانان آورده که عید از
 صبله بنوید آلم ترکفت سدا الظل و لوشا لعله
 ساکننا ثم حبلنا الشمس علیک و لیلنا ثم قضا لیلنا
 کفنا کبریا و بر شقیقه بنده **ایضا** در مکارم آورده
 که عجب در شقیقه بنوید و اگر مرد باشد بر بنده
 و اگر زن باشد میان که کبوتر بکند در عید از صبله
 یسیرا فیه من الارض الی السماء کان هبط جبریل
 فاستقبله الیحدی فقال ابن مرید قال لا ذهب
 الی الناس فاکمل نعم عنبیه و اشرب من دیر طار
 یا فیه الذی لا اله الا هو لا یتقلب الا لایان
 و لا یتکلم نعم عنبیه و لا یسرب من دیر انا لایو
 و الله الشانی **ایضا** افون عجب در و سر و شقیقه
 دست بران بکند و بگوید یا مضغ الکبراء و یا
 مکبر العتراء و یا مذهب الریح عن محمل ال
 محمد و مطهرهم طهر صلی علی محمد و آل محمد و امح

الجزء

ما بنی من صناع و و یج شقیقه بر محملک یا انعم
 الا محبتین **ایضا** طریقه دیگر در کتاب و مکفنه
 آورده که ابن اسحاق از عجب در و شقیقه نوشته
 بران بنده در و ساکن شود سس سس ع ع ع
 ع ع ع ع هو هو هو هو و و و و الم ترکفت سدا
 الظل و لوشا عجب ساکن اسکن احبا
 الضار و الصدا کما سکن عرش الرحمن **ایضا** بر لب
 در و کربخا در طباطب و مغر خند را بار و غن
 در سودا غ بنی طرف شقیقه که در و مکیک مجر و الله
ایضا و نزاع الصدمین عجب در و سر با بر و کتبه
 که قبله در هم باشد بر بران صدقین بنده محم کا
 و نعم کاهو هر یک بکنفال مرصاف و و مقالاض
 سر مقال ابنون بکنفال و هم بالعباب بود فلوا
 بر شند و اسان عی العالم را بر و عن کل من عجب
 در و سر ملاعنون نافت از خواص من بعض بنان

ناقصه اند که هر که را صداع باشد از اعطاف
 نماید و همچنین انگور را جویند با کلاه پارچه
 بر آن تو کرده بر سر کلاه نماید عجب در دوسری که از
 صفرا و خون و حجام مایند ناهفت و هم چنین
 بپاشیدن سرکه بر سنگ کرم بپایند سر و بینی را بجا
 آن دامن ناهفت و بدستور سنگ را کرم کرده
 و هر که انداختن عصاره از اهره در دوسری می
 نزلد و سرفه ناهفت و اگر اجزای ندهد و
 چند بار چید در آتش سرخ کرده در شراب انداخته بر
 به بخاران بدارند و اگر بیار غلیظ باشد شراب آب
 انگور کنند و بدستور آب مزوج بپزند نیز فعداد
صلاسیم در دفع درد کوش و کوفت و بیخ آن از
 ابن عیاض منقولست که کوی را کوش کرای کند بخواند
 ابدتن بجمع الا ان عجب که شفا با و صدق اندام
 نماید و بعد از آن بخواند کان کان لم یعمها کان فی

ادینه

ادنی که و قرا شفا باید **ایضا** و از حضرت محمد باقر
 مرویست که برای درد کوش دست بر کوش مالید و
 هفت مرتبه این دعا بخواند شفا یابد بحسب اعتقاد
 یاقیه الذی یسکن کما فی التبر و التبر و ما فی التبر
 و ما فی التبر و هو التبر العظیم **ایضا** و مراد
 که شخصی بخدش عذابا فردر سنگینی کوش شکایت کرد
 فرمود که دست بکوش بکش و ابدلوا لک انا
 اخر سورة حشر خوان و در روایت دیگر و اوردند
 عجب در د کوش روغن بایمن یار و غنی بنفشه
 مرتبه بخواند و آن روغن در کوش چکاند ناهفت
 کان لم یعمها کان فی ادنی و قرا ان التبر و
 التبر و التبر و کلا و لک عنده مسئو **ایضا**
 عجب دریم و خون کوش مرویست که شخصی عجزت
 صادق سکوی که از درد کوش و کفت که جگر و خون
 از کوش من را بر میرود فرمود که بپز که بپز و بپز

بگوید تا بشنودن خروج کرده و بر وی افشای کرد
و چند قطره در گوش که در مسکن چکان **اینها**
از حضرت رسول مرصبت که سداب برای در گوش
بیا و ناصت **اینها** حجه در گوش بنویسد و سه نوبت
بر آن بخوان بده آیه ابراهیم انا خلقناک و فیها فیک
و فیها نعیمک تا آیه آخری **اینها** در جرح المانع آورده
که حجه در گوش بنویسد و تعلیق نماید و بخواند
و بدست و از آیه الفسان قاتلوا که و افضوا
لعلکم ترجعون کان لم یعمها کان فی اذنیهم قفرا
فبشره عذاب الیم **اینها** مذکور مذکور بعمل
آورده ناصت و من یذبح مع الله الحوائط حولها
قائما حیاً به عند ربّه ان لا یفیلج الکافرون
اینها حجه خادش در گوش در جرح المانع آورده
که بر آن بخوان و بدست و الفران الحکماء
بیمها کان فی اذنیهم قفرا فبشره عذاب الیم

در

در جرح المانع آورده حجه کوی گوش این ابیات را
سه دو و هر دو و ذی هفت بار بر آب بخواند و بخورد
و بنویسد و بخورد و آیه رفع سوءالبه و لا یبشیر الله
عباده الذین آمنوا و عملوا الصالحات قل لا اسئلكم
علیه اجر الا المودة فی العشی و من یشرف
حسنه نوره لحسنه ان الله عفو و منکور و لکن
سئلهم من خلقهم لیسئلوا الله فانی فیکون
اینها معالجده من جری در گوش مرصبت که شخصی
سنگی بر آنست که گوش خود را بان تبار در گوش
او نشست و محکم کرد بد و هر چند عهد کرد که برد
آورده نتوانست ببرد من عجز با فرسید و از در شکایت
انحصر بجعفر صادق فرمود که او را بیرون برو و دست
نظر کن حضرت جان کرد فرمود که چندی صبر کن
حضرت بانقض فرمود که نزد یک بیا آمد حضرت فرمود
که من نصبت بکون الله انی عجزا و خلقها یلا مؤنه

و لا مَنَعَكَ فَعَبَانِ اَكُنْتُ كَدَاخِلُ كَرْدِه پَرْد
 اَنفَحُ جَنِينِ كَرْدِه پَرْد (اَوْرَه) اَكْرَكِي رَا جَرِي
 دَر كُوشِ رَفْتَر نَابَنْد اِيْن جِهَار اَسْم رَا بَر كُوشِ جَوَانْد
 پَرْد اِيْد يَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ يَا حَكِيْمُ يَا حَكِيْمُ (اِيْه) **اِيْه**
 وَجْهِي كُنْشِ جَوَان كَدَر كُوشِ رَفْتَر نَابَنْد اَمْتَبَا
 كَهْتَر اَنْد كَه فَطَر نَابَا بُوْد نَدَا اَب بَر كُوشِ اَوَّل
 مَوْدَه مَبْكُومِ بِيْكَ اَنْد اَهْوَان كَشْتَر مَوْدَه بِيْجَرِي سِيْه
 كَد اَكْرَه رَا رِي دَر كُوشِ شَحْصِي رَفْتَر نَابَنْد دَوْعِي
 كَهْتَر دَوَانِ بِيْكَ اَنْد مَبْرِي يَا پَرْد اِيْدَا (اِيْه) **اِيْه** كَهْتَر
 كَه مَطْبُوعِ خِرَاز دَر بُوْسْت اِنَار كَه بَا دَوْعِي كَلْبِيْخ
 بِيْكَ اَنْد مَبْكُومِ دَاخِ دَر كُوشِ وَ كَرِي قَدَمِيْش
اِيْه **اِيْه** اَمَاسِ بِنَا كُوشِ بُوْدِيْد وَ جِيْهَا كَدَا مَاسِ
 دَا شْتَر نَابَنْد بِيْهَنْد مِيْكَو سُوْد مَعْدَا زِيْهِيْل كَدَا
 كَر كَر سَوَانِ بِلَا وَ غَالَطِ رَدِيسِ سَا مَلِكِ مَحْرَفِ
 عِلْمِيْن وَ صِيْمِ تَحْتِ اسْعَسِ هَطَا (اِيْه) **اِيْه** مَدَوْدَا جَا

لِيْه

فَوَيْدِ تَحْتِ يَا بَدْعِيْلَا مَلِيْطَا اَنْتَ بَعْلَمِ عَلِيْ تَلِيْشِ
 مَلِيْطَا رَجَمَكِ يَا اَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ (اِيْه) **اِيْه** دَر دَوْعِ
 دَر جُشْمِ وَ عِلَلِ اِنْ دَر حَوَاصِلِ اَمَانِ اَوْدَه كَدَر ضَاغِ
 مَدَفُوْبِ بَر جُشْمِ عَقْدَانْد دَر دَر جُشْمِ زَا بِلِ سُوْد عَقْدَانْد
 وَ خَلَّ الرَّمْدُ دِيْلَا مِيْدَه وَ جَرَجُجْ دِيْلَا مِيْدَه وَ اَنْكَبْنَا لَدُنْكَ
 وَ اَنْجَلْتَ الْحَرَمَ يَا اَلْفِ لَوْحِ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَ اَبَه اللهُ نُوْرُ السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ
 مَثَلِ نُوْرِ كَيْفِيْكَوْنِ فَيُضَايِحُ الْمَضِيْحُ فِيْ رُجَايَا
 الزَّجَايَا نَاوُرُ عَلِيْ نُوْرُ (اِيْه) **اِيْه** اَرْحَمْتَ اَمِيْرَا
 مَفْقُوْلَتِ كَه هَكَا جُشْمِ كِيْ اَرُوْدَه نَابَنْد مَاهِيْغَاد
 دَر سَتِ اِيْدَا (اِيْه) **اِيْه** اَلْكُرْمِيْ جَوَانْدَا لَهْ شَغَا يَا بَد (اِيْه) **اِيْه** دَر دَوْدِ
 وَ يَكْرُ مَفْقُوْلَتِ كَه حَضَرْتِ وَ مَوَلِ بَرِي دَر جُشْمِ اِيْنْدَا
 مِيْضَر هُوْدَنْد كَه جَوَانْدَا اللهُمَّ مَنِّفِيْ دِيْمَعِيْ وَ بَصَرِيْ
 وَ اَحْصَا لَهَا الْوَارِيْثِيْنَ مَنِّفِيْ وَ اَنْفَرِيْ عَلِيْ مَنِّفِيْ
 وَ اَوْفِيْ فَيَنْبَرِيْ (اِيْه) **اِيْه** دَر رَوَايَتِ وَ يَكْرَامَه كَه

مخفی خدمت جعفر صادق امد و بد که حشمت حضرت
 در و دارد روز دیگر امد از وی از در مدید آن
 ان پسید حضرت زموود که مابینما بقوید نمودم
 در و حضرت و مجرب است اعوذ بقرآن الله اعوذ
 بقرآن الله اعوذ بقرآن الله اعوذ بحلال الله
 اعوذ بحلال الله اعوذ بکرم الله اعوذ بکرم الله
 اعوذ بقرآن الله اعوذ بحلال الله اعوذ بکرم الله
 اعوذ بر رسول الله علی ما افاضت و احذر علی
 عینی و احذر من یجمع حق الامم رب العالمین
 اذ هبت عقی عیونک و قلوبک کتفنا عنک عظامک
 فصرک الیوم حدید فطر فطر فی الصوم فقال
 انی سقیم و صغیر و فاحسن صورکم و در فکر من
 اللطیف الشاکر الله رب العالمین یا علی
 یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا فز یا فز اسئلك
 ان صلی علی محمد و آل محمد و ان لا تدعی فی قبری

و است

و است جبر الوارثین **اینها** از حضرت رسول است
 که در بیان از کینه هشت و ابی برای در حشمت
 ناهست **اینها** نوع دیگر حجت در حشمت بگوید بگوید
 مؤثر بقرآن الله الذی لا یظن حشمت را بدست
 مع کند و اینه الکرم خواند و در خواطر کند و اید
 که البته سفا یا بد **اینها** حجت در حشمت بر دانی
 و ترکند و حشمت گذار و بگوید عین التمسح بگوید
 العجیر یا ناز کوفی بردا و سلا **اینها** در وقت
 نماز شام بدین شماره لعاب و حق خود را مالکت
 بگوید و این اید را برو خواند بر بالای حشمت فرو آورد
 چند مرتبه چنین کند حق حاصل شود فلا را بهم ان
 اصبح ما و کم عودا حق یا نسیم بمبارک معین **اینها**
 نوع دیگر باب باران که بنیان ناستد یا فز
 فیج که ذکر کند بر او خواند باشد یا فز و فطر
 در حشمت بخواند و حشمت بان اید بخوید و در حضور و

که کم شود و بعد به پشانی چشم بندد و در میان
 کرده و هم چنین کشید خون کرم کیو تر بچشم بمالد
 در چشمی که از درد مطاقت باشد بسیار نفع دارد
 و جالبینوس گفته که تعلیق مکرر زنده و کبی که در چشم
 داشته باشد با عسل نکین در مژده **اشا** معالج
 ماجر و شب کوی و مدینه و بایض و جرب و سبل و
 ظفر و ریش و مرغ و ابرو و عین از علل چشم مرده
 که شخصی جبره موسی کاظم از ضعف ماجر شکایت کرد
 و گفت عین مرده رسیده که شب کور شده ام حضرت فرمود
 که البته روز مکرر در حای بنویس و بایض بکین و آنرا
 در شب بکین و از میل چشم بکین و از وی گفت که ترا از
 حیا و میل کشیدم که پشانی من باز کش **اشا** در چشم
 صاف و، مروجیت که صواب کرده ان اب و عین چشم
 را بیل میکند و چشم را حلا می دهد و هم چنین شخصی بان
 حضرت از از از چشم شکوه کرده بود که جد و از

ص

و از اجزا و اساو و بیکر و داروی شانه و در حدیث
 دیگر فرمود که این دارو و حدیث چشم و حلاوت
 نفع دارد **اشا** در حدیث دیگر فرمود که سفید بوی
 ماجر هر سه کشیدن ده من فزک نافع و اگر کبر
 سفید بود را بر هر سه بندد را ماجر دارد سفید بوی
 را بلیتور و بجره رسیده که چون اول کسی که بایض
 ماجر را دید و خبر داده انگشت کوچک او را حین
 اندک بترند و از خون انگشت او قطره در چشم بچکانند
 بایض و مژده **اشا** در حیا را که هر که هر روز آید
 بچکاند سه بار بچکاند و بچکاند از آن چشم سلامت
 و هم چنین او هر روز سه مرتبه آید بچکاند
 غلظت آن بصر که البوم حدید با آیه و کو فناء الکلیه
 علی آئینهم فاستبقوا الفراط فانی بیضون را بخوا
 از آن چشم سالم ماند **اشا** در حیا را که هر روز
 که او کسی را چشم در کند این افقون بر خاکستر خواند

و بر پشت چشم بکود اند و دفع شود بر جوفی بر قافریا
 بر قافریا قافریا بنین عکلا **اینها** الطباخ حریب و اخنه اند
 که حکم بر سینه و اوجین سر کرده و دهر او را با از مخلوط
 کرده و فلفل و در جیبیل بران ماسیده کباب بخاید و
 خواب بر شمع کباب را در چشم کد سب کودی از ایل
اینها افعال عفتابه و در طوبی که در چین کبابین
 دل از ان می جلد چند شب که در جریب و هم چنین
 افعال احوال عالم را حبت و مد معینه اخنه اند و ملا
 کردن ابی که بخ حقی را کوبیده و در لند کسبه و اب
 کد اخنه در دبر و اسمان چندان کد و کد اب بخیده کرده
 حبت دفع بفع ملل حبت مؤثر و اخنه اند و افعال غیر
 سر قشاش با اب میا حبت دفع نوز اب و اب
 حبت بنایض و هم چنین سر کین او را دفع بنایض
 و اخنه اند **اینها** افعال محرق بر ستون معوی با بر آ
 و دماغ او را ماسر کین او با خاک کثرا و با حبل حبت بند
 نزال آب

نزال اب و بنایض و حبت و سیل و نظره نا اخنه اند
اینها منزه حبت و افعای چشم از بابیت جوشش و
 ناخشر و غیره به با باد ناخشا هر روزی هفت مرتبه
 بران بخواند شفا یابد بعد از صبله منی و منشی
 و از هر دو و از هر یک قاتی با حبت و جری و احدا فکشفنا
 عنک غطاء لک فبصرک التوم حبت و نزال اب
 الفسوان ما هو سفاه و در حبت المؤمنین **اینها**
 در عجر اللانف حبت و عین موثره حبت آورده که حبت
 و خلق نماید بعد از صبله منی افقوا من حبت افقوا
 الناس و استغفر واقه و التوم الاخر و ما هذا
 فی سبیل الله لا یسئون عند الله و اقده لا یغدی
 القوم الظالمین **اینها** حبت و عین موثره
 مدستور بخبل او را و ما کان حبتیا مبینی و لکن
 صدیق الذی یبکی بکبر و یفیل الکتاب و یبکی
 میوه هدی و در حبت القوم المؤمنین **اینها** و دفع

بران هند نفع دهد و هم چنین سینه پنبه صوفی
 که در میان بی توک اسوه میباشد بران حساب است
 مجرب است **اینها** علاج دردهای عام در عروق و منافذ
 که این اما را نوبید و شویید و با آن آب صمغی نماید
 قال من جعی العظام و هی ریحی فلیجها الذی
 اکتاما اول مرة و هو یجلی صلی علیہ الذی
 جعل لکم من النحر الا خضرنا را فاد انتم منید
 توفد و ن اولین الذی خلق السموات و الارض
 و یبارک علی ان یخلق مثلهم بکن و هو الخلاق
 العالم و کما ساکن فی القبل و التهار و هو
 التبع العالم لکل بیا مستقر و سوف حکم
 و فی اوق مذمت لک ما فی کلی محرر افقبت علی الذی
 انت التبع العالم **اینها** و الباسع و کون طبع
 او و بوج او جت ورم لها و وضع نفل و ما فی ورم
 لوزیت و عقوبت بن دندان ناصدا خند اندک

که حوزان

که حوزان انجیر صفت در و دهن و صمغ حلیبارا
 حبه که حبه استحکام اسنان و قلاع ناضت و در و
 نوت سیاه خنک حبه حبش و دهن و سون زاج
 اردن سفاف که قوتای هندست با بوفل حبه
 در و دندان و حرکت آن عقوبت است **اینها** حبه
 قلاع بلخی بوی ما و دان و برب و بنون و ما سیران
 در پوست اما و بعض را با البقره حوشا سید
 صمغ عوده نفع بسیار دهد و نذر برب عتاب
 نیز میباشد **اینها** معالج در کرون و کلو و ریح
 المنافع حبه و مع در کرون او دود که از اول سوز
 بنی اسرائیل که اید با اید الرحمن علم القرآن نوبید
 و با جود دارد **حبه** حبه در کلو و ما یحرر من نوبید
 حبه نکه دارد و از البقره الحلقوم و انتم حبه
 نظرون هو الکشاف **اینها** نفع دیگر است که
 و در سرب کبر و بوسه که دهن نابالغ و شیر باشد

العلي العظيم **اهبا** متخفي جفرت صادق از درودندان
 سکايت که از باروی درو سب پيار صبا تمه
 که دست بر موضع درو کذا و سور حمد و نوحه بخوان
 و بعد از آن این ایه را بخوان و توی لیل الحکیم
 حاکمید و هي تتر من الغاب ضبع الله القاض
 فليكن من اجتهاد مما تملكون **اهبا** و در وقت دیگر
 و وقت که بجهت درو و دندان سور حمد و نوحه و
 معوذتین را بخواند و بعد از آن هدا زبده بگوید
 و کذا ما سکن فی التلیل و التلیل و هو التلیل العظیم
 و قلنا یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین و هو التلیل العظیم
 و تودی ان یوریک من فی الدار و من حولها و
 سبحان الله رب العالمین اللهم یا کاف من کل
 شیء و لا یکن منک شیء ایف عبدک و این آیه
 من شری ما تحیات و تجدد و من شیء و جمع الدقی
 فیکون الیک **اهبا** از حضرت امیر المومنین

مراست

مرویت که هبه درو و دندان بنویسد و با خود نگاه
 دارد اول بوالافان انما خلقنا من نطفة
 فانی اهو حنین مبین و صرنا لکنا ملا احو
 سور و این و کذا ما سکن فی التلیل و التلیل و
 هو التلیل العظیم **اهبا** و سور و بکر از حضرت
 موسی کاظم مرویت که برای درو و دندان سعد را
 بران بکذارد **اهبا** نفع و بکر بربک سبزی نوحه
 اللّٰهی جعل لکم من الشجر الاخضر نارا و انتم
 منه توفد و قد و انرا برودندان که درو میکند
 کذا و چند قدم راه رود و ان بربک را گرفته و
 محبت سراندازد و پس بگوید و التیل و فی سورة
اهبا معقل بن عمر گفت و من جدم حضرت صادق
 درو و دندان داشت و شما میگویم از آن درو و دندان
 مرده که زوایای من بیا جوی بربک می رفتی حضرت
 انکشت سبا بران دندان گذاشت و من می خواهم

خدا داد و ساقی شد عرض کردم فدای تو شوم این
 اصفون بمن قلم حضرت فرمود که جواب فایده
 از دود دندان خدمت بدر بزرگوارش شکر است
 حضرت انکس سبابه بودند آن او نهاد و فرمود
 همه استلک بغیرتک و حلاله لک و قد رزقک
 کل شیء ان من جمکم تلذ عجب عینی روحک و طهرتک
 ان تکف ما لک فی فایده نیست حدیثی من الفریض
ایضا و سوره و یک ابره ساقی از حضرت رسول
 کرده که هر که در دندان او انکس خود را بران نهاد
 هفت مرتبه بگوید هو الذی جعل لکم السموات و الارض
 و الامکنه قلبه ما تکررون **ایضا** نفع دیگر این
 افعولیت که حضرت امام جعفر صادق روایت کرده که
 بر لبه بزرگ از بر کهای و بنویسند بسم الله الرحمن الرحیم
 اعظم من الله و انت که الخلیف با همتا شرافت
 اخرج اقم الله و انزل النبی و صلی الله علی محمد و آله

آله

و آله و سلم فایده و بودیت ملک نفعید و عجز
 مالک و بر سینه که در خنایا بالغ و شسته نایبند هفت کمر
 دود و بهمان بنده و بر هر کس هم اسم یک بنشیند بود ادم
 نفع ابره ساقی موسی عیسی مسیح
 محمد و صلوات بر سینه و ابره صاحب دود با خود
 نگاهدارد و هفت و صاحب دود فایده او دود که در
 مردی بود که دعای دود دندان سباحت و در عظام
 مضایقه میکرد چون وفات او نزد ملک رسید بگوید
 گفت که دانت و قلم بنادر که برای شما در دندان
 که مخفی داشتیم بنویسیم که مردم از او متعجب شوند و
 که هر که در دندان ببرد باید که بر دندان این
 حرف بخواند الم الم الم المسم کسمس ذکر و حمد و تبارک
 علیه ذکرها حقن الله الیه اثره و رب العرش
 العظیم انکس که بعضی اسکن بالذی اسکن الی ما فی السموات
 و ما فی الارض و هو العلیق العظیم **ایضا** آورده که

در وقت عطسه کردن سوخته حلق بخواند و زبان را بر زبان
 دندانها بکشد و اندر هر چه در دندان نرسد
 این اشکال انوشته و زیر دندان که در دوساکن کمر
 ناله حلقه **ایضا** آورده که بر سون نوید بافتن
 کند مواضعها و بعد از آن بر میخ آهن هفت مرتبه
 و آن بکشد تا از بخوان و آن میخ را بر هر صفتی از اینها
 زند و از صاحب دره پدید که در دوساکن شده باینه
 حقی که ساکن شده میخ را بگوید **ایضا** و در یکشنبه
 بر کاغذ باجور باد بوار با سه حلقه نقی کند و در
 فقر کردن صاحب دره را بپلوی خود بدارد پس میخ
 آهن بر آرد و در چشم هم زند و را استای دوزخ میخ
 اید و نزل من الفشاران ما هو شیئا و در هر روز
 و لا یزید القالمین انما انا و اخوانی در دفع
 سوز و آلودگی سوز و سوز میخ را بچشمین
 زند و هم چنین چشم و او را بن از جربان است

لحم الخنزیر

ایضا این اشکال را بر خشت باد بوار و بنویسد
 حرف حرف آن زند و بر پند از صاحب دره که ساکن
 باینه جربا که ساکن شده صمان بگوید الوانیا الوانیا
 عرس **ایضا** دستور دیگر بر کاغذی نوید که میخ
 و بر بالای جوی گذارد و مسمار را در چشم عین بگوید
 ساکن شود **ایضا** نوع دیگر در زبده اللغوات آرد
 که شکاچیم یا بنظر بگوید بکشد و عین در شادان
 جیم نوید و میخ نعل اسب بر چشم عین بگوید و در
 انشای گویندن میخ سوز و الشین هفت مرتبه بخواند
 و بدندان که در مسکند بد بد صاحب دره باید که انکشت
 او بر دندان باشد **ایضا** معالج در دندان و مواد
 نزله پوست خفاش و عسل و آب و کلایف و آب
 جوشانیده و سر را به بخار آن بنار و تا عرق بر جبین
 او ظاهر گردد ناضف و اینجی میب و انداخته اندا لیل
 فاعمل با عمل استهکاه از طوبیت و ماخی باشد و بنف

کردن بجایا و مایه که حجت بدو می دهند و استقامت است
مؤمنان است و او در اندک حجت و در دندان هیچ چیز نیست
از کبریا نیست که مایه است و پند دهند و در دندان کذا
اینها حجتان است بر وزن او و در اطفال دندان نگرینند
برهمن و بر دندان کور طلا کنند دندان بایست و بر
او در و در پند و از جراحت **اینها** و در کتاب
کفایت الطیال که مؤلف شیخ صاحب الدین است نقل کرده
که چون ماه نو پند این را بگوید بجا حدیث افه انما اکل
الهکد یا تو الحکم الصریح از در دندان در آن ماه سال
نام **اینها** حجت دندان هم بایست اطفال دندانها می
در خواب این را نوشته بر او بندد شبم الله معکم کح
جمع ادم دم ن **اینها** تعلیق مؤمن سنگی که در چینه
و آن حرف است و انما نکست حجت همین لغوی طفل
مفید است **اینها** در معالجه کرم دندان و چون بر دندان
مرویت که جبریل این لغوی را برای حضرت امام حسین آورد

کینه

حجت دندان که کرم حوزده است باید این را بگوید یا نکست
بر آن دندان کذا و در هفت مؤمن بگوید یا الله علی الجب
لذاته فی العلم ناعلم العظم و تزل اللحم انما ارنی و الله
التانی الطافی لا اله الا الله و الحجة رب العالمین
و از قتلهم نفسا فاذا انا لم فیما والله یخرج ما کتمکم فی
قتلنا اضربوا بعضها کذا بگوید یا الله الموتی و یبکد
ایاته لعلکم تعقلون **اینها** طریقه دیگر و حدیث
معتبر از امام موسی کاظم مرویت که فرموده برای در دندان
بیکر حنظل را بپوشی یا بکند بوی و نفس را بکشد و اگر
کرم دندان را خالی کرده باشد در میان دندان چند قطره
چکاند و پند باین روغن الو که در رمضان دندان
کذا رو بپوشی بخوابد تا سر شب چنین کند و اگر بر
دندان در دندان کوشی که در حایب آن دندان
و احسن هر چند سبب خطر چکاند و باز فرمود که هر که
در دندان داشت باشد یا چون از بر دندان افسار بیاورد

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمَ **الْأَمْنُ** أَذِنَ كَمَا **الرَّحْمَنُ** وَ
 قَالَ لَهُ صَوِّأْنَا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ
 فَفَعَّلْنَا هَاسِلِيْمَانِ وَدَرِخَوَانِ ابْنِ مَاجِيْ كَمَا دَرِخَوَانِ
 سَوْرَةُ الْغَامِ امْتُ إِذْ قَالَ لِكُلِّ بَيْتٍ أَرَادَ أَنْتَحِدَ أَقْرَبَ
 اِيْنِيْ قَبِيْنِيْ مِّنَ الْمَشْرِكَيْنِ كَمَا جَوْنِ بَرَادِيْهِ مَن يُوْصِيْدُ
 وَبَابُ بَارَانَ مَحْكَوْ كَرِهَ وَكَوْرِكِيْ كَمَا حَرَفَ تَوْنَدَ رَهْنَدَ
 زَابَقِيْ كَشَادَه كَرِهَ **الْبَيِّنَاتُ** وَكِتَابُ بَحْرِ الْبَيِّنَاتِ أَوْدُ
 كَمَا جَعِبَ دَرِهَ وَامَانِ زَبَانِ أَوْدَهَ كَمَا ابْنِ اِيْمَانِ اَوْشِيْ
 مَكْدَ عِدَا زَيْمِلَهَ قُلْتُ يَصْبِيْ اِيْمَانِ كَمَا كَبَّ اللَّهُ كَمَا هُوَ
 مَوْلَانَا عَلَيْنَا مَوْلَانَا وَابْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ** وَدَرِخَوَانِ
 مَعْلَمَانِ كَمَا اَكُوْ كِيْ هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ لَطْلُ فَوْدِيْ
 اَزْدِيْ مَن تَعْلَمَ دَوْدَ بَعْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ** هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ
 حَزْ اِيْمَانِ اَزْدِيْ كَمَا لَطْلُ مَوْزَهَ كَمَا اَكُوْ هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ
 سَسْطَادَ بَرْدِيْ وَبَرْدِيْ لَطْلُ مَوْزَهَ دَوْدَ بَعْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ**
 وَكِتَابُ بَحْرِ الْبَيِّنَاتِ اَسْرَارَ اَوْدَهَ كَمَا اَكُوْ لَطْلُ دَرِخَوَانِ

وَبَابُ

وَبَابُ كَشَادَه كَرِهَ **الْبَيِّنَاتُ** وَكِتَابُ بَحْرِ الْبَيِّنَاتِ اَوْدُ
 كَمَا جَعِبَ دَرِهَ وَامَانِ زَبَانِ اَوْدَهَ كَمَا ابْنِ اِيْمَانِ اَوْشِيْ
 مَكْدَ عِدَا زَيْمِلَهَ قُلْتُ يَصْبِيْ اِيْمَانِ كَمَا كَبَّ اللَّهُ كَمَا هُوَ
 مَوْلَانَا عَلَيْنَا مَوْلَانَا وَابْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ** وَدَرِخَوَانِ
 مَعْلَمَانِ كَمَا اَكُوْ كِيْ هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ لَطْلُ فَوْدِيْ
 اَزْدِيْ مَن تَعْلَمَ دَوْدَ بَعْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ** هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ
 حَزْ اِيْمَانِ اَزْدِيْ كَمَا لَطْلُ مَوْزَهَ كَمَا اَكُوْ هَفْنَادَ بَارِ بَرْدِيْ
 سَسْطَادَ بَرْدِيْ وَبَرْدِيْ لَطْلُ مَوْزَهَ دَوْدَ بَعْنِ اِيْمَانِ **الْبَيِّنَاتُ**
 وَكِتَابُ بَحْرِ الْبَيِّنَاتِ اَسْرَارَ اَوْدَهَ كَمَا اَكُوْ لَطْلُ دَرِخَوَانِ

وَبَابُ

عَلَيْكُمْ دَقِيقًا مُبْدِيًا وَمِنْهَا خُزْنُكُمْ نَارًا اخْرُجَتْ مِنْ
 الدَّاعِي لِيُخْرِجَ كَذِبًا وَخُفِيَ الْأَصَوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا
 دَمْعَ إِلَّا مَاءً وَنَارًا دَمْعُ الْبَلْعِ مَاءٌ لَدُنَّ بَابُهَا الْفَلَقِ
 وَخُفِيَ الْمَاءُ وَفُتِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَى عَلَى الْجَوْدِ
 وَجِيلٌ بَعْدَ الْقَتْلِ الْفَالِاحِينَ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ
 لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْسِبُ وَمَنْ
 يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَسَوْفَ أُنْفِثُ الْوَهْجَ بِالْبَلْعِ أَوْ لَدُنَّ جِيلٌ
 الْخَلْقِ فَذَرْنَا وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 سَدًّا فَأَغْشَيْنَا هُمُ فَنَنْظُرُونَ **ابن** در کلام آورده
 که همان خون با دهنشان نوشیده و بر بنی انگس کبره که
 خون از او اید تا من جیل الفیل من بینک احکام
 اسکن دم فلاوین بنی فلان **ابن** حب قطع خون از
 هر صافی بخواند صید بعد از جمله ما قطع من
 لبته او زخمها تا مکه علی اصولها میا در آن
 و بجزیره الفاسقین **ابن** دفع دیگر از خون که میاید

ابن کلان

ابن کلان بر بنی صاحب رفاق نوید خون اید
ابن نوع دیگر اینکلان بر بنی صاحب رفاق
 نوید طب طب طب طب طب طب طب
ابن ایضا در ذکر کفونه او و ده که سه مرتبه اینکلان
 بر او موصی که خون از او اید بخواند خون منقطع کرده
 ایقطع ایها الدّم یحیی ادم و **ابن** دفع دیگر نو
 و بر بنی چنان خون اید حوطا یوطا لوطا یقطع
 الدّم بلا ابطا من یکره لک اخطا **ابن** از همان خون
 نوشیده و بر بنی او اید بنایا منسا فکس اسکن
 بجزیره و قلندر **ابن** بروی اهو نوید و در بنی
 و در بروی صاحب رفاق نوید باسند و تا عمل الا
 سول قد خلقت من قبله الرسل اقا ن مات
 او مثل انفسکم تا دم بالک لحوّل ولا قوه الا
 بالیه العلی العظیم **ابن** دفع دیگر از خون که میاید
 به خطاس و خطاس **ابن** طریقه دیگر به خطاس

ایقلین

اینها سرکین کا وکم کرده در دستان بند خون باشد
و اینها اودمانش آب جگر کرده بر تاول سرها بجوین
 ختنه شو خون قطع شود **اینها** سرکین کا و اسوزاند
 لاخا کثر کرده و در دماغ و صد خون است تا رگ کوفت
 بر جراحت تازه که بر بدن ظاهر شود بدون زخم خون
 منقطع شود **مقل و هم** در روضه در دستها در بحر المنافع
 بجهت درد بازوها او درده که بنویسد و بران بند و
 قتل با ارض البقی ما ذلک و یا سماء اقلی باللفظ
 الطالمین مستند حصنک با جیک و جیل لکما لطا
 و جبت درد بازو راست ان الذی یبایعونک تا اجرا
 علیها از سورۃ انما هذا و جبت درد بازو و جبت و
 اصحاب النیال انما اصحاب النیال تا صحت العظیم از سورۃ
 و آخر و جبت درد مرقه راست علی الله فو طلنا
 ربنا افنح بکینا و بین قوسنا یحیی و انت جبر الفلحین
 و جبت درد مرقه و جبت و ما کنا الا نسوکل الا علی الله

و قد هبت

و قد هبتنا سکننا و لنصبر علی ما اؤتمونا و
 علی الله فلیس و کل المؤمن **اینها** جبت درد و سها
 بنویسد و بران بند و قال البیهود نذا الله مخلوقا
 علیک ابدانهم و لغنوا میا قالوا بل نذا مقبولنا
 ینفون کینا و لیزیدن کینا منهن ما انزل
 الذلک من ربک طعیانا و کفرا فلا تا من علی العقوم
 الکافرین **صلی الله علیه و آله** در روضه در سینه و پستان
 و زانو شدن شیر زنان در خواص امانت قرانی است
 که جبت درد سینه سه بار این ایا بر اعوانه حاجت برین
 دهد بنیاشاند و قد روی بر سینه روی مال دوی شریح
 لی صدری و کبر لی اقرنی و احلل عفتی من الماء
 یقفوا قول **اینها** و در مکرم او درده که جبت درد
 اید فاذ انزلکم مفسا تا و اراکم تا یفعلون از سورۃ
 یفر برده بکن نصف لجه اقله جواد و بران دماغ با
اینها در بحر المنافع او درده بجهت درد پستان و سینه

و دل سوره الم فتح و انجوا و بران و مد را بلكه ده
 نوع و بكار اين ايات را نويد و باب مومنه و مجوز
 و ديكي نويد و بر سينه او بنه و نزل من القرآن
 ما هو سيفا و روضه المؤمنين و لا يهدى الظالمين
 الا ضلالا و افيده سيفا و لما في الصدور و ايضا و ستوديك
 هيبين مومنه و اولاد و دين هيبين هيبين النبط
 و ليربط على قلوبكم و يثبت به الاقدام او يوق
 و تلك الى الملايكه اي معكم الى قوله و الله على كل
 شين قدير كه در سوره انفال و ايضا معالج در
 ابن اشكال را فوشنه و دن بر كرون او بزدها كه در
 ضبان ديتاها و فابند اشكال انب معي ملا ۷۸
 و مع و ده ملا مع و ده ملا مع مع مع
 ۷۸ ۷۹ ۸۰ ملا مع مع ۸۱ ۸۲ ۸۳
 ملا حاله و دري و ۹۱ ملا حاله و ۹۲
 ام ۹۳ ملا ام ملا مع ملا مع ملا ۱۱۱ حاه

ش

و ملا ۱۸۱ حوا و ملا ۱۸۲ كل العظمه
 سمات بحس لوراس ماور ما سا ما و
 حرس اسعاد من كفيكم الله و هو النبع العلم
 كفاك ما حرم من بين الصل و
 التراب ما لله و اسماعه استغنى است انت
 الثاني و نزل من القرآن ما هو سيفا و روضه
 و سفا و لما في الصدور و ايضا طريقه و بكار نويد
 و بر ديتان سفا و ما در كرون او بزدها كه حاه
 ديتان اجند فرقت نفس در و رنده ملا مع
 و كاهن و ذلكنا لهم فضا ر كوهيم و منها ما يكون ملا
 بنت ملا و وجه اللسان سفيكم نما في بطونها
 فرقت و رم لبنا خالصا نفا للثنا رين ميهو
 موهو ملا ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳
 ان و زاد شدن سفا و نان او و باقلا خم ما و روح
 ما لب ما و روح و ما لب و حيان سفا و حاه

انرا تا خدا خشنه اند **اينجا** اخذ او را با جلا با سنجين
 بر چنان هجده ورم و در دوان مجرب **فان** **نشد** و **عبر**
 المشافع او رده كه براى زياد شدن شير زمان نوبت
 در يلاى چنان بنده **عبر الله** و **باقه** و **يكما** **الله**
 الثابت و **استا** **العظم** **هتل** **من** **كم** **من** **بافه**
 استلك يا **سيد** **الشاد** **ايت** و **با** **عالم** **السير** و **الحق** **ايت**
 يا **حبيب** **التقوات** **يا** **منزل** **البر** **حما** **يا** **فا** **من** **الحا** **يا**
 و **كاس** **التقوات** **الاله** **الرا** **انت** **يا** **حج** **يا** **مقوم**
فان **فان** **در** **دفع** **در** **دل** **و** **طيد** **ان** **و** **فزع** **و** **دل**
 شكى در كتاب بخارم هجده ورم و دل او رده كه ايه **فان** **ا**
 قرآن القرآن **فان** **سعد** **با** **هده** **من** **السلطان** **الرحيم**
 يا **عوز** **من** **عواند** **و** **نوبت** **معوز** **فان** **اينجا**
 نفع و بكار اين ايات را بر ارباب جوانان و مردان بيايند و هم
 بيايند و كنن **انجمن** **من** **هده** **كنون** **من** **الشانين**

سند لم

سبهم **فزع** **و** **مقولون** **اللقون** **وامران** **الله** **هيك**
التقوات **و** **الارض** **فان** **اخر** **سورة** **فاطما**
 نوبت **اينجا** **بد** **سور** **مد** **كود** **رب** **اب** **حو** **اند** **و** **بنا** **ا**
 و **نوشه** **بر** **كون** **او** **من** **عبد** **از** **عبد** **و** **ربنا** **لا** **تفرغ**
 قلوبنا **عبد** **ا** **و** **هده** **بنا** **ا** **نه** **كنف** **العباد** **از** **سورة**
الهران **قاي** **الذين** **استوا** **و** **ظنن** **قلوبهم** **آلا**
 و **دكر** **الله** **ظنن** **القلوب** **الذين** **استوا** **و** **عجلو**
المناجات **طوبى** **لهم** **و** **حسن** **ما** **يب** **لن** **انجمن** **من**
هده **كنون** **من** **الشانين** **اينجا** **طريقه** **و** **بكر**
 كتاب در مكفنه او رده كه هجده ورم و دل اين دانش
 او خواهد بود و بيايند بعد از جلد سنجين
 و **يك** **الاعلى** **اللى** **فله** **و** **هده** **هده** **هده** **هده**
ايقا **الوجع** **بقره** **الله** **و** **لا** **حول** **و** **لا** **قوة** **الا** **الله**
العللى **العظيم** **ابن** **حج** **دو** **و** **س** **من** **من** **ط** **ط**
ع **ف** **ق** **كل** **من** **هو** **لاى** **اينجا** **در** **عبر** **المناخ**

نقى فقى

ضعف معده بر این نظر کند **صفت** باید **ایضا** معالجی کرم
 معده از حضرت رسول مرویست که حرار را با شانه خورده
 که مهای معده را میکشد و از حضرت صادق و مفقوالت که
 هر که هفت دان خوراکی بخورد در وقت خواب بخورد که
 معده او کشته شود و از حضرت امام رضا مرویست که
 بخورد بد سرکه و اگر از شراب ساخته باشند که کرمها
 معده را میکشد و اطباء خوردن دو صقال تخم امر
 را گفته کرم معده را کشته اند و هم چنین خوردن ^{لکند}
 و ضاد آن بر سنگ که از احباب القریع گویند خوردن ^{ایضا}
 و هم چنین صفاد برك الواسر که صفت کشتن کرم معده
 بجز بسم الله **ایضا** علاج بلغم و صفرا و رطوبت در
 کتاب خزانه الاسرار آورده که اگر کسی را درد بلغم
 بسیار شود و سوده قدر را بر وزن کل خواند و در در
 شیر زمان بر آن اسافه نماید و بدن را با آن خوب کند
 تا صفت در کتاب جرید الاغان برای زایل بلغم و دفع رگو

از معده

آورده که بخورد و فواید را بر لوحی نقش کرده و بر پیش
 سینه بیاورد و چنانچه معاذی معده عویذ ب دمق و
 از حضرت صادق و مفقوالت که برای دفع زیادتی بلغم
 بکیر قند دان رومی و کنند و آب نیم در بنیان و باطلان
 اجزاء مساوی یکدیگر بر هم رانند بگوید و به پزند و با عسل
 کنند و هر شب در وقت خواب بخورد و صدق بخورد
 و در حدیث دیگر فرمود که ناشناخته جام رفتن سودا و بلغم
 صفرا را دفع میکند از حضرت محمد باقر مفقوالت که بسیار
 کردن رفتن بلغم را کم میکند و از حضرت امام رضا مرویست
 که بکیر از صلیب در دو کیفتال و از خود لاده و صقال
 دعا فرماید تا کیفتال و نیم بگوید و ناشناخته و ندها
 مسال که بلغم را دفع میکند و ده من را خوشبو میکند و
 ندها را محکم میسازد مرویست که مودی عذیر صفت
 امام علی نقی سخنانیکرد از پوست مزاج فرمود که تا
 خورده و بر بالای آن آب بخورد و امر میگوید چنانچه

۱۶۹۰۶

۲۰۸۰۷۱

التي لا تؤاخذ وبقدره التي لا تمنع منها من
 شئ هذا الوجه ومن شئ ما فيه وما احذر من
ايضا فوج ديد دست بر موضع دره بكنار رود
 نوبت بگويد خير الله اعوذ بعزة الله و قد ربي
 وسئل له من شئ ما احذر **ايضا** دست بر موضع دره
 هند و سبار بگويد خير الله **ايضا** بگويد و سبار
 او برده بعد از سبيله قل بجهنم الذي اخننا ما
 اول مرة وهو بجل خلق علمهم و لو ان قراننا
 جميعا از سورة بعد **ايضا** هو اذ و بان و مد و
 لئن احيينا من هذه لتكونن من التا كوين ان
 الله بالثامن لود و جهنم و منزل من القرآن
 ما هو سيفا و و جهنم للمؤمنين و لا يربوا الظالمين
 الاضمارا **ايضا** الرخاوي انبطل است كه برناخن
 اهنام دست بچوب نويد و بلبس بجهنم در دستكم
 و فوج بجهنم منع فضل **ايضا** معالج دره نافه
 كلف

